

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN

UITSPRAKEN WERKJAAR 2014 GELIJKWAARDIGHEID BUITENLANDSE DIPLOMA'S

Inhoud

Zitting van 16 januari 2014

rolnummer 2013/409

rolnummer 2013/413

Zitting van 17 februari 2014

rolnummer 2014/001

rolnummer 2014/007

rolnummer 2014/009

Zitting van 7 maart 2014

rolnummer 2014/021

Zitting van 16 mei 2014

rolnummer 2014/053

Zitting van 19 juni 2014

rolnummer 2014/057

Zitting van 18 december 2014

rolnummer 2014/404

Zitting van 16 januari 2014

Rolnr. 2013/409 - 16 januari 2014

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman meester kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen met zetel Koning Albertlaan 15 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 16 januari 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 5 november 2013 waarbij "Diploma Poslovanje" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "bachelor in het bedrijfsmanagement (studiegebied: handelswetenschappen en bedrijfskunde".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2011 te Maribor (Slovenië), aan de faculteit voor toegepaste bedrijfsvoering en maatschappelijke studies een diploma "Poslovanje" uit het professioneel hoger onderwijs waarbij ze de professionele titel van "bachelor in de Economische wetenschappen" verkregen heeft.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Poslovanje" met het Vlaams diploma van "Bachelor in het bedrijfsmanagement"

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 22 april 2013 werd beslist dat het Sloveense diploma niet volledig gelijkwaardig werd verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat omdat

- een aantal opleidingsonderdelen te beperkt is of niet aan bod gekomen is:
 - o accountancygedeelte: vennootschapsboekhouden, management accounting, vennootschapsrecht, computerboekhouden en controleleer;

- o fiscaliteit: personenbelasting, vennootschapsbelasting, BTW en fiscale procedure;
- o bedrijfsbeleid: verzekeringen en financiële analyse, bedrijfseconomie.
- er geen stage werd volbracht; er geen eindwerk werd gemaakt
- **3.3.** Bij aangetekend schrijven van 22 mei 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. Bij besluit van de Raad nr. 2013/080 d.d. 3 juni 2013 werd de beslissing d.d. 22 april 2013 vernietigd wegens een gebrekkige motivering op grond van volgende overweging:

"Mede in aanmerking genomen dat de onderwijsinstellingen die een geheel of gedeeltelijk negatief advies over de gelijkwaardigheid hebben verleend mogelijk de opleiding die de verzoekende partij gevolgd heeft, niet vergeleken hebben met een mogelijk door hen aangeboden meer voor vergelijking in aanmerking komende opleiding, dient te worden vastgesteld dat de motivering dat de verzoekende partij een aantal opleidingsonderdelen niet of te beperkt gevolgd heeft, niet afdoende is."

3.4. In opvolging van het besluit nr. 2013/080 d.d. 3 juni 2013 heeft de verwerende partij een nieuwe beslissing genomen waarbij de gelijkwaardigheid niet wordt erkend.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat omdat

- een aantal opleidingsonderdelen te beperkt is of niet aan bod gekomen is:
 - marketingbeleid;
 - commercieel beleid;
 - inkoop en logistiek beleid;
 - o werkveldervaring: geen stage en geen eindwerk.

De beslissing werd aan de verzoekende partij meegedeeld via een schrijven van 25 november 2013.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 18 december 2013 heeft de verzoekende partij een verzoekschrift ingediend bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet (vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011, thans artikel II.294, §1 Codex Hoger Onderwijs, nog niet gepubliceerd) worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 december 2013 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 25 november 2013.

Het beroep van 18 december 2013 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het Structuurdecreet (Artikel II.256 Codex Hoger Onderwijs, nog niet gepubliceerd). Op grond van artikel II.15°bis,i) Aanvullingsdecreet (Artikel I.3, 69°, h) Codex Hoger Onderwijs, nog niet gepubliceerd) is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

Uit het dossier en de wederantwoordnota blijkt dat de verzoekende partij haar bezwaar in hoofdorde steunt op het feit dat de verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld door een verkeerd advies (naar het oordeel van verzoekende partij de niet-relevante studierichting marketing) te vragen, wat volgens haar eveneens de formele en materiële motivering in het gedrang brengt.

Uit het dossier en ter zitting blijkt dat de verzoekende partij de aanvraag en het resultaat van het advies (HUB) niet kende op het moment dat het verzoekschrift werd ingediend. In deze omstandigheden kon de verzoekende partij de volledige uiteenzetting van haar middel(onderdelen) uitstellen tot in de nota van wederantwoord waardoor het uiterst summiere verzoekschrift *in casu* volstaat.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de formele en materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat de beslissing voldoende formeel en materieel gemotiveerd is.

In de nota van wederantwoord stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij haar beslissing niet afdoende gemotiveerd heeft. Zij wijst erop dat de beslissing steunt op de gevraagde adviezen. Zij stelt dat er drie adviezen ontvangen werden: één positief advies (KH Limburg), één dubbelzinnig advies waarvan zij de negatieve opmerkingen betwist (Artevelde hogeschool), en één nieuw – na vernietigingsbesluit van de Raad – negatief advies (HUB).

Zij stelt vervolgens dat verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld door een foutief en irrelevant advies te vragen aan de HUB. Zij stelt dat het nieuwe advies van de HUB over haar diploma's en gevolgde opleidingen betrekking heeft op de vergelijking met de gespecialiseerde richting marketing waardoor het advies ook weer negatief uitdraait.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In zijn besluit van de Raad van 3 juni 2013, nr.2013/080, heeft de Raad overwogen:

"Mede in aanmerking genomen dat de onderwijsinstellingen die een geheel of gedeeltelijk negatief advies over de gelijkwaardigheid hebben verleend mogelijk de opleiding die de verzoekende partij gevolgd heeft, niet vergeleken hebben met een mogelijk door hen aangeboden meer voor vergelijking in aanmerking komende opleiding, dient te worden vastgesteld dat de motivering dat de verzoekende partij een aantal opleidingsonderdelen niet of te beperkt gevolgd heeft, niet afdoende is."

In het licht van deze overweging kan het de verwerende partij niet ten kwade worden geduid dat zij enkel een nieuw advies gevraagd heeft aan de onderwijsinstelling die voorheen een geheel negatief advies had gegeven op grond van een vergelijking met een opleiding die, zoals blijkt uit de hiervoor weergegeven overweging, mogelijk niet het meeste geschikte vergelijkingspunt was. Die opleiding was de opleiding Handelswetenschappen en Bedrijfskunde, afstudeerrichting Accountancy en Fiscaliteit.

Die afstudeerrichting bevatte inderdaad een aantal opleidingsonderdelen die niet evident vergelijkbaar waren met de opleiding die de verzoekende partij gevolgd had, zoals zij toen in haar verzoekschrift aangaf.

Thans dient te worden vastgesteld dat die onderwijsinstelling de door de verzoekende partij gevolgde opleiding vergeleken heeft met de door haar georganiseerde opleiding Handelswetenschappen en Bedrijfskunde, afstudeerrichting Marketing.

Het advies is weerom negatief, dit keer op grond van een vergelijking met deze afstudeerrichting. De motieven van het negatief advies zijn door de verwerende partij overgenomen in de bestreden beslissing.

De verzoekende partij bekritiseert de vergelijking met het argument dat de afstudeerrichting Marketing niet geschikt was voor een correcte beoordeling van de gelijkwaardigheid.

Dit argument overtuigt niet omdat (1) de verzoekende partij niet aantoont op welke punten de afstudeerrichting Marketing niet kan dienen ter vergelijking met de door de verzoekende partij gevolgde opleiding, en (2) de verzoekende partij de motieven die de verwerende partij opgeeft inhoudelijk niet tegenspreekt.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 5 november 2013 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 januari 2014 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Marc Boes Piet Versweyvelt Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens David Keyaerts

Rolnr. 2013/413 - 16 januari 2014

Inzake wonende te

hebbende als raadsman, met correspondentieadres bij, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen met zetel te Koning Albertlaan 15 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 16 januari 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 27 november 2013 waarbij de "Akte Muziekonderwijs-B hobo", "Akte Muziekonderwijs-B piano", "Einddiploma Uitvoerend Musicus hobo", "Einddiploma Uitvoerend Musicus piano", "Getuigschrift HBO van de Aantekening Kamermuziek piano" gezamenlijk genomen niet als volledig gelijkwaardig werden erkend met de Vlaamse graad van "Meester in de muziek".

3. Samenvatting van de feiten

- **3.1.** Verzoekende partij behaalde in de periode 1982-1987 aan het Conservatorium te Maastricht volgende studiebewijzen:
- Akte Muziekonderwijs-B hobo
- Akte Muziekonderwijs-B piano
- Einddiploma Uitvoerend Musicus hobo
- Einddiploma Uitvoerend Musicus piano
- Getuigschrift HBO van de Aantekening Kamermuziek piano

Het huidig beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van de vijf bovenvermelde studiebewijzen gezamenlijk met het Vlaams diploma van "Meester in de muziek".

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 12 juli 2011 werd beslist dat de gezamenlijke studiebewijzen als gelijkwaardig aan de Vlaamse graad van "Bachelor in de

muziek" werd verklaard en werd tegelijkertijd impliciet de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van "Meester in de muziek" geweigerd.

De erkenningsbeslissing stelde dat de vijf Nederlandse diploma's gelijkwaardig worden verklaard met de Vlaamse graad van "Bachelor in de muziek". De verzoekende partij ontving in die zin een besluit van de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke kansen en Brussel d.d.12 juli 2011.

- 3.3. Verzoekende partij stelde op 9 september 2011 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Tussen de betrokken partijen worden memories uitgewisseld. De eerste auditeur-afdelingshoofd heeft een verslag opgesteld waarna beide partijen nog een aanvullende memorie uitwisselen. Op 13 februari 2013 heeft de Raad van State aan de partijen meegedeeld dat de staatsraad-verslaggever bij de ingereedheidbrenging van de zaak opgemerkt heeft dat er zich mogelijk een probleem inzake ontvankelijkheid van het voorliggend beroep voordoet doordat de Raad van State vanaf 1 september 2011 geen bevoegdheid meer heeft om zich over beroepen tegen zulke beslissingen uit te spreken. In de brief van 13 februari 2013 verwijst de Raad van State naar een arrest nr. 147.123 d.d. 30 juni 2005 waarbij een analoge problematiek werd beslecht. Beide partijen hebben daarna een aanvullende memorie ingediend. De Raad van State heeft zich op 27 maart 2013 uitgesproken en heeft ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep wegens gebrek aan rechtsmacht opgeworpen en het beroep verworpen. De Raad van State wijst in zijn arrest nr. 223.024 erop dat de Vlaamse decreetgever zonder enige overgangsmaatregel vanaf 1 september 2011 de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen bevoegd heeft gemaakt voor de externe beroepen tegen studievoortgangsbeslissingen zoals een erkenningsbeslissing inzake diploma's hoger onderwijs.
- **3.4.** Bij aangetekend schrijven van 25 april 2013 diende de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad tegen de beslissing d.d. 12 juli 2011. De Raad heeft bij besluit nr. 2013/071 d.d. 3 juni 2013 deze beslissing vernietigd wegens een schending van de motiveringsplicht op grond van volgende overwegingen:

"In deze zaak dient eveneens te worden vastgesteld dat de verwerende partij er niet toe komt te motiveren waarom, in het licht van de uitgebrachte adviezen, de uitdrukkelijk gevraagde gelijkstelling met de graad van 'Meester in de muziek' geweigerd wordt. Zij erkent zelf dat de motivering 'in casu ongelukkig' is. Naric-Vlaanderen stelt dat thans de Vlaamse graad van 'Meester in de muziek' niet meer bestaat, en dat zij daarom onderzocht heeft of de diploma's van de verzoekende partij in aanmerking komen voor een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad 'master in de muziek'. Gelet op de vaststelling (1) dat er een grote inhoudelijke gelijkenis bestaat tussen de vroegere opleiding 'Meester in de muziek' en de huidige opleiding 'Master in de muziek', (2) dat de personen die met dezelfde diploma's als verzoekende partij destijds gelijkgesteld werden met de graad van 'Meester in de muziek', thans ingeschaald zijn op het niveau van 'Master in de muziek', (3) dat de verzoekende partij een gelijkaardige en langdurige professionele ervaring heeft als de vermelde andere personen, is de Raad van oordeel dat de motivering niet afdoende is."

3.5. In opvolging van besluit nr. 2013/071 heeft de verwerende partij een nieuwe beslissing genomen op 27 november 2013 waarin gesteld wordt dat de gezamenlijke studiebewijzen niet als gelijkwaardig aan de Vlaamse graad van master in de muziek erkend kunnen worden.

De beslissing stelde dat op basis van de gemotiveerde adviezen de studiebewijzen niet als volledig gelijkwaardig met de master in de muziek erkend kunnen worden omdat na onderzoek van gelijkwaardigheid met de huidige curriculum van master in de muziek, blijkt dat er substantiële verschillen voorhanden zijn, met name dat er geen eindwerk werd afgeleverd, dat de gevolgde opleidingen academische componenten misten, dat in Nederland de studiebewijzen op het niveau van bachelor ingeschaald worden.

De beslissing werd aan de verzoekende partij meegedeeld via een gewoon schrijven op 27 november 2013.

3.6. Bij aangetekend schrijven d.d. 23 december 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

3. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet (vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011, thans artikel II.294, §1 Codex Hoger Onderwijs, nog niet gepubliceerd) worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 december 2013 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 27 november 2013.

Het beroep van 23 december 2013 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

4. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het. Op grond van artikel II.15°bis,i) Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat de bestreden beslissing formeel en materieel onvoldoende gemotiveerd is daar op geen enkele wijze wordt ingegaan op de overwegingen (i.e. factoren die meegenomen moeten worden bij de beoordeling door de verwerende partij) van de Raad in besluit nr. 2013/071.

Verzoekende partij stelt voorts in een tweede onderdeel dat de bestreden beslissing verkeerdelijk materieel gemotiveerd werd daar er klaarblijkelijk geen rekening werd gehouden met de lange professionele ervaring van 22 jaar als leerkracht om eventuele gebreken in de opleidingen te compenseren.

In een derde onderdeel stelt zij dat verwerende partij onterecht – in strijd met artikelen 2,§3 en 4 Besluit van Vlaamse Regering d.d. 10 juni 1997 – opnieuw adviezen heeft gevraagd daar zij reeds kon beschikken over precedenten, minstens dat bij de tweede advisering rekening diende gehouden te worden met de professionele ervaring van de verzoekende partij.

In een vierde onderdeel stelt zij dat aangezien de bestreden beslissing doorslaggevend steunt op de adviezen van hogescholen, de namen en de inhoud van de adviezen samen met de bestreden beslissing moeten meegedeeld zijn om deze afdoende te motiveren.

Verwerende partij stelt dat er conform het Besluit van Vlaamse Regering d.d. 10 juni 1997 advies gevraagd werd aan minstens twee (*in casu* drie) hogescholen waarna NARIC-Vlaanderen een autonome beslissing over de aanvraag neemt. Zij wijst erop dat de bestreden beslissing voldoende gemotiveerd werd daar niet louter werd verwezen naar de niet-meegedeelde adviezen, en daar de motieven die aan de grondslag liggen van de afwijzing in de bestreden beslissing opgenomen werden. Zij wijst er ook op dat de verzoekende partij in het kader van de openbaarheid van bestuur de adviezen had kunnen opvragen, wat zij niet gedaan heeft.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat het eerste en het tweede onderdeel betreft

In de zaak 2013/071 van 3 juni 2013 heeft de Raad als volgt overwogen:

"In deze zaak dient eveneens te worden vastgesteld dat de verwerende partij er niet toe komt te motiveren waarom, in het licht van de uitgebrachte adviezen, de uitdrukkelijk gevraagde gelijkstelling met de graad van 'Meester in de muziek' geweigerd wordt. Zij erkent zelf dat de motivering 'in casu ongelukkig' is. Naric-Vlaanderen stelt dat thans de Vlaamse graad van 'Meester in de muziek' niet meer bestaat, en dat zij daarom onderzocht heeft of de diploma's van de verzoekende partij in aanmerking komen voor een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad 'master in de muziek'. Gelet op de vaststelling (1) dat er een grote inhoudelijke gelijkenis bestaat tussen de vroegere opleiding 'Meester in de muziek' en de huidige opleiding 'Master in de muziek', (2) dat de personen die met dezelfde diploma's als verzoekende partij destijds gelijkgesteld werden met de graad van 'Meester in de muziek', thans ingeschaald zijn op het niveau van 'Master in de muziek', (3) dat de verzoekende partij een gelijkaardige en langdurige professionele ervaring heeft als de vermelde andere personen, is de Raad van oordeel dat de motivering niet afdoende is."

De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

"Er werd een gelijkwaardigheidsonderzoek aangevraagd met de vroegere opleiding 'Meester in de muziek'. Aangezien er bij een gelijkwaardigheidsonderzoek steeds een vergelijking gemaakt wordt met het huidige Vlaamse onderwijssysteem, werd een onderzoek opgestart naar de huidige opleiding 'Master in de muziek'. In de opleiding 'Master in de muziek' is de thesis een essentieel opleidingsonderdeel. De aanvrager heeft geen eindwerk afgeleverd. Verder ontbreken er academische componenten in de ganse studie: algemene culturele vorming, reflectie, research en onderzoek zijn in de opleiding niet aan bod gekomen. Ten slotte blijkt uit de verklaring van DUO van 31 januari 2011 dat in Nederland deze diploma's ingeschaald worden op het niveau van 'bachelor'. Om diezelfde redenen kan ook geen niveaugelijkwaardigheid worden verleend met het niveau 'master'."

Het motief dat diploma's die door een aanvrager worden voorgelegd, getoetst worden aan de huidige opleidingen is op zichzelf aanvaardbaar en werd als zodanig door de Raad in zijn vorig besluit niet bekritiseerd.

De overweging in het vorige besluit van de Raad dat er een grote inhoudelijke gelijkenis is tussen het vroegere diploma van meester in de muziek en het huidige diploma van master in de muziek wordt beantwoord door pertinente overwegingen in de bestreden beslissing van het ontbreken van een eindwerk en bepaalde academische componenten, gegevens die niet inhoudelijk bekritiseerd worden door de verzoekende partij.

Hetzelfde geldt voor wat betreft het eerder inschalen van andere personen, wier situatie te vergelijken is met die van de verzoekende partij: dit beantwoordt de verwerende partij door zonder te worden tegengesproken erop te wijzen dat in Nederland – land waar de verzoekende partij haar diploma's behaald heeft – de behaalde getuigschriften als bachelor en niet als master worden ingeschaald.

Maar, zoals de Raad in datzelfde besluit heeft aangegeven, bij die vergelijking dient wel rekening te worden gehouden met de relevante professionele ervaring die de aanvrager heeft opgedaan na het behalen van zijn diploma. Zou men dit niet doen, dan wordt het voor personen die geruime tijd geleden elders hun diploma behaald hebben, zo goed als

onmogelijk een gelijkwaardigheid met hedendaagse vergelijkbare Vlaamse diploma's te verkrijgen. Anders gezegd, relevante professionele ervaring kan een compensatie zijn voor de tijd die er verstreken is tussen het behalen van een diploma elders en het moment waarop de gelijkwaardigheid met een hedendaags diploma gevraagd wordt. De verwerende partij heeft dit criterium trouwens ook toegepast in andere dossiers. Terecht overigens, want ook houders van een Vlaams diploma mogen de daaraan verbonden titel onbeperkt behouden met de daaraan verbonden rechtsgevolgen, ongeacht de wijzigingen in de opleiding die tot dat diploma leiden.

Het blijkt niet uit de bestreden beslissing zelf dat rekening werd gehouden met de professionele ervaring van de verzoekende partij na het behalen van haar diploma. Dit klemt temeer omdat de verzoekende partij soortgelijke functies uitoefende als andere personen die dezelfde of zelfs lagere diploma's behaalden, en die wel, zij het op een eerder tijdstip, de gelijkwaardigheid met het meesterdiploma hebben verkregen.

De twee eerste onderdelen zijn in de aangegeven mate gegrond.

Wat het derde en vierde onderdeel betreft

Het derde onderdeel is niet gegrond, omdat het een administratieve overheid vrijstaat alle adviezen in te winnen die zij nuttig acht, ook al is het inwinnen van die adviezen niet verplicht.

Het vierde onderdeel is niet gegrond. De verwerende partij is wel verplicht haar beslissing te motiveren, wat zij ook gedaan heeft, maar zij is niet verplicht de adviezen die zij heeft ingewonnen bij haar beslissing te voegen; in dat geval kan uiteraard bij de beoordeling van het al dan niet afdoende gemotiveerd zijn van de beslissing enkel rekening gehouden worden met de motieven die in de beslissing zelf zijn opgenomen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat de gebrekkige motivering, zoals blijkt uit het opgeworpen eerste middel, aantoont dat verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld. Zij stelt voorts dat het overschrijden van de beslissingstermijn uit besluit van de Raad nr. 2013/071 en artikel 2,§2 Besluit d.d. 10 juni 1997, wijzen op onzorgvuldigheid.

In een tweede onderdeel stelt zij dat verwerende partij nagelaten heeft om de diploma's van verzoekende partij ambtshalve als gelijkwaardig met de Vlaamse meestergraad te erkennen (i.e. valideren) zonder dat zij daartoe een aanvraag had moeten indienen. Zij verwijt verwerende partij dat deze als werkgever tekort geschoten heeft.

Verwerende partij erkent de laattijdigheid van de nieuwe beslissing, maar wijst erop dat een nieuw onderzoek tijd nodig had.

Verwerende partij stelt dat het weliswaar kan zijn dat andere personen in het verleden niet actief een aanvraag tot erkenning van gelijkwaardigheid ingediend hebben, en toch een beslissing van gelijkwaardigheid bekomen hebben. Zij wijst er echter op dat er ook toen geen ambtshalve gelijkwaardigheidsonderzoek werd opgestart, maar dat de praktijk leert dat de secretariaten van de scholen bij de aanstelling van nieuwe leerkrachten, zoals in het geval van de verzoekende partij, de behaalde diploma's moesten voorleggen aan de administratie hoger onderwijs om ingeschaald te worden. Zij wijst erop dat bij voorlegging van buitenlandse diploma's zoals in het geval van de verzoekende partij, eerst een gelijkwaardigheidsonderzoek moet gevoerd worden en dat dit ook zo aan de secretariaten van de scholen wordt meegedeeld. Normaal nam het secretariaat van de school van de betrokken leerkracht het initiatief om dit verder te regelen. Verwerende partij wijst erop dat dit mogelijkerwijs niet gebeurd is bij verzoekende partij, maar dat het alleszins niet de verantwoordelijkheid van

NARIC-Vlaanderen is dat verzoekende partij pas in 2011, i.e. in de periode dat er geen 'meester in de muziek' meer bestaat, een aanvraag ingediend heeft.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De overschrijding van de door de Raad opgelegde termijn heeft niet tot gevolg dat de buiten die termijn genomen beslissing daarom onwettelijk is.

Het middel is wat het tweede onderdeel betreft niet ontvankelijk, omdat de klacht gericht is tegen de overheid waarbij de verzoekende partij haar functie uitoefende, en niet tegen de verwerende partij.

Het is bovendien ongegrond, omdat de Raad geen regel bekend is, noch enige beginsel van behoorlijk bestuur, op grond waarvan de overheid uit eigen beweging een gelijkstelling zou moeten aanvragen, of de verzoekende partij erop wijzen dat zij een dergelijke gelijkstelling kan aanvragen.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het legaliteitsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing op een onvoldoende rechtsgrond steunt voor de afwijzing van de gelijkwaardigheidsaanvraag. Vooreerst stelt zij dat de criteria uit artikel 3 Besluit d.d. 10 juni 1997 discretionaire marge toelaten zodat moet gemotiveerd worden waarom deze criteria gebruikt worden bij de beoordeling. Zij stelt echter vast dat de afwijzingsbeslissing juridisch hoofdzakelijk gesteund wordt op de adviezen van de geconsulteerde hogescholen, maar dat deze adviezen niet meegedeeld werden zodat zij geen rechtsgrond kunnen vormen voor de bestreden beslissing.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing wel correct steunt op het Besluit van de Vlaams Regering d.d. 10 juni 1997 en dat NARIC-Vlaanderen, na advisering door minstens twee (*in casu* drie) hogescholen autonoom op basis van ingewonnen adviezen kon beslissen en heeft beslist. Zij wijst er voorts op dat de bestreden beslissing, los van de niet-mededeling van de adviezen, afdoende in de beslissing zelf gemotiveerd is, wat de rechtsgrond betreft.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Voor zover het middel aanvoert dat andere personen met dezelfde of zelfs lagere diploma's wel de gelijkwaardigheid hebben verkregen valt het samen met het vijfde onderdeel van het eerste middel en is het om de bij de bespreking van dat onderdeel aangegeven redenen niet gegrond.

Voor zover het middel aanvoert dat ingewonnen adviezen niet werden meegedeeld valt het samen met het vierde onderdeel van het eerste middel en is het om de bij de bespreking van dat onderdeel aangegeven redenen niet gegrond

Het middel is niet gegrond.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op de schending van het rechtszekerheidsbeginsel.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt onder verwijzing naar parlementaire stukken dat zij reeds in 1997 en thans nog steeds over studiebewijzen beschikte die gelijkwaardig zijn of geacht moeten worden aan het academische diploma met meestergraad (Meester in de muziek).

Verwerende partij stelt dat er op het moment van de aanvraag in 2011 geen onderzoek naar de gelijkwaardigheid met de graad van 'meester in de muziek' meer mogelijk is en enkel kan vergeleken worden met de graad van 'master in de muziek'. Zij wijst erop dat dit gegeven ook

gemotiveerd werd in de bestreden beslissing. Zij wijst er voorts op dat op het moment van de eerste aanvraag van de verzoekende partij in 1992 de graad van 'meester in de muziek' niet bestond zodat toen geen gelijkwaardigheid kon toegekend worden. Zij wijst erop dat verzoekende partij in de periode 1997-1998, toen de aanvraag met betrekking tot 'meester in de muziek' mogelijk wel succesvol kon zijn, nagelaten heeft om een aanvraag ter zake in te dienen. Zij wijst erop dat door de regelgeving geen ambtshalve onderzoek wordt vereist en dat NARIC-Vlaanderen daarin niets verweten kan worden.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Het middel gaat uit van de onjuiste rechtsopvatting dat de door de verzoekende partij behaalde dipoma's niet vergeleken moeten worden met de diploma's zoals die behaald konden worden op het ogenblik dat de verzoekende partij haar aanvraag voor gelijkwaardigheid indiende.

Het middel is ongegrond.

5.5. De verzoekende partij beroept zich in een vijfde middel op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij in de periode 1997-1998 net als andere collega's met identieke kwalificaties, die de gelijkwaardigheid hebben bekomen, in aanmerking kwam voor een van rechtswege gelijkwaardigheid, maar dat dit tot nu nog niet is gebeurd. Zij stelt dat dit tot een direct onderscheid in de rechtspositie leidt zonder redelijke en objectieve verantwoording. Zij stelt dat het motief dat de titel van meester in de muziek niet meer bestaat, niet steekhoudend is daar zij niet de aflevering beoogt van dat diploma maar enkel de bevestiging dat haar studiebewijzen gelijkwaardig zijn aan het niveau van de Vlaamse graad van meester in de muziek. Zij stelt dat het niet-toekennen van gelijkwaardigheid disproportioneel is ten aanzien van de gevolgen voor haar rechtspositie.

Verwerende partij stelt dat zij moet werken binnen het kader dat op het moment van de aanvraag van kracht is. Zij wijst er immers op dat het gelijkheidsbeginsel impliceert dat de tijdsfactor wordt meegenomen en dat bij een gewijzigde regelgeving, de aanvragen in het licht van het temporeel geldende kader moeten beoordeeld worden. Zij stelt dat het onderscheid (in de tijd) tussen twee vergelijkbare categorieën van personen door een gewijzigd regelgevend kader gerechtvaardigd is. Zij wijst er voorts op dat verzoekende partij geacht wordt om de gewijzigde regelgeving te kennen en dat aldus onwetendheid of een gebrek aan een persoonlijke verwittiging door verwerende partij in hoofde van NARIC-Vlaanderen niet tegen haar opgeworpen kan worden.

5.5.2. Beoordeling door de Raad

Het vijfde middel is niet gegrond. De personen waarnaar de verzoekende partij verwijst, en die met dezelfde of zelfs lagere diploma's toch ingeschaald werden op het masterniveau, hebben die gelijkstelling geruime tijd geleden verkregen – in de periode 1998-2000 – zodat er een relevant, objectief en gerechtvaardigd verschil is tussen de situatie van deze personen en die van de verzoekende partij, namelijk de vergelijking met op het ogenblik van de aangevraagde/toegekende gelijkstelling geldende normen in de Vlaamse opleiding tot meester in de muziek, respectievelijk master in de muziek. Dat verschil maakt dat de situaties van de verzoekende partij enerzijds, en van die andere personen anderzijds, zodanig verschillend dat ze niet echt vergelijkbaar zijn.

Het middel is niet gegrond.

5.6. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De beslissing van 27 november 2013 wordt vernietigd. Verzoekende partij zal uiterlijk op 18 februari 2014 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 januari 2014 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Marc Boes Piet Versweyvelt Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens David Keyaerts

Rolnr. 2014/001 - 17 februari 2014

Inzake

Hebbende als raadsman meester, Kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen met zetel te Koning Albertlaan 15 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 februari 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de wederantwoordnota en de daarbij gevoegde stukken.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 11 december 2013 waarbij het diploma "Master of Arts in scriptwriting" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met het niveau van de Vlaamse graad van "master".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2012 aan de University of London (Goldsmith College) het diploma "Master of Arts in scriptwriting".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Master of Arts in scriptwriting" met het niveau van "Master"

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 11 december 2013 werd beslist dat het "Master of Arts in scriptwriting" diploma niet volledig gelijkwaardig werd verklaard aan het niveau van master.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat omdat het niveau van het script en de bijhorende teksten niet het niveau van een masterthesis evenaart. De beslissing stelde voorts dat in het script en teksten de gebruikte concepten, analysekaders en conclusies zeer beperkt zijn.

De beslissing werd meegedeeld via een gewoon schrijven op datum van 11 december 2013.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 10 januari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Bij schrijven d.d. 14 januari 2014 heeft NARIC-Vlaanderen voor de verwerende partij minstens impliciet laten weten dat de bestreden beslissing ingetrokken wordt. Dit wordt impliciet bevestigd in een schrijven aan de verzoekende partij d.d. 22 januari 2014. Bijgevolg valt het huidig beroep zonder voorwerp.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 februari 2014 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Marc Boes Bertel De Groote Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/007 - 17 februari 2014

Inzake

wonende te

Hebbende als raadsman, kantoorhoudende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen met zetel Koning Albertlaan 15 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 februari 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 7 januari 2014 waarbij het diploma "Bachelor of science in nursing" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Bachelor in de verpleegkunde", noch met de Vlaamse graad van "Gegradueerde HBO5-verpleegkunde".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2007 aan de University of St. La Salle (Filipijnen) het diploma "Bachelor of science in nursing".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Bachelor of science in nursing" met het Vlaams diploma van "Bachelor in de verpleegkunde", of het Vlaams diploma "HBO5-opleiding verpleegkunde".

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen d.d. 7 januari 2014 werd na herziening beslist dat het Filipijnse diploma niet volledig gelijkwaardig werd verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde op basis van een schriftelijk gemotiveerd advies van de expertencommissie dat er een substantieel verschil bestaat omdat de stage die in het kader van een HBO5-opleiding gevolgd werd niet kan ingebracht worden bij een beoordeling op bachelorniveau. De beslissing stelde voorts dat de stage zich op een ander niveau bevindt

en deel uitmaakt van een nog niet afgeronde opleiding. De beslissing stelde dat enkel volledig afgeronde buitenlandse opleidingen in aanmerking komen voor een gelijkwaardigheidserkenning. De beslissing stelde dat de initiële beslissing van 3 december 2010 behouden blijft.

De beslissing werd meegedeeld via gewoon schrijven op datum van 7 januari 2014.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 4 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten, geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, *in casu* Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 februari 2014 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 7 januari 2014.

Het beroep van 4 februari 2014 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het Structuurdecreet. Op grond van artikel II.15°bis,i) Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

Voor zoverre de verzoekende partij met haar verzoekschrift impliciet een beroep instelt met een dubbel voorwerp – i.e. een vernietiging en rechtsherstel tot op de datum van de eerste afwijzende beslissing, nl. 3 december 2010, wat impliciet de omvang van het beroep doet uitstrekken tot twee beslissingen – dient de Raad vast te stellen dat de nieuwe afwijzende beslissing (na een verzoek tot herziening) d.d. 7 januari 2014 in de plaats is gekomen van de eerste afwijzende beslissing waardoor deze laatste uit het rechtsverkeer is verdwenen; dat de verzoekende partij de eerste afwijzende beslissing niet bij de Raad van State betwist heeft en dus definitief is geworden behoudens een nieuwe herroepende beslissing na verzoek tot herziening; dat de afwijzende beslissing d.d. 7 januari 2014 geen zuiver bevestigende beslissing is, maar dat deze beslissing berust op een nieuw onderzoek van een herzieningsaanvraag (op basis van nieuwe stukken van de verzoekende partij en op basis van een nieuw advies).

Uit het voorgaande volgt dat enkel een beroep tegen de beslissing d.d. 7 januari 2014 ontvankelijk is en dat een eventueel rechtsherstel zich dient te beperken tot eventuele onwettigheden, begaan vanaf het moment van de herzieningsaanvraag.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het legaliteitsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing gesteund is op een rechtsgrond die niet meer bestaat. Zij wijst erop dat het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 10 juni 1997 werd opgeheven door het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 14 juni 2013. Zij wijst erop dat laatstgenoemde besluit in werking is getreden op 1 september 2013 en onmiddellijk uitvoerbaar is zodat de expertencommissie en NARIC-Vlaanderen zich daarvan rekenschap moeten geven. Zij stelt dat het nieuwe besluit d.d. 14 juni 2013 andere criteria en uitgangspunten vooropstelt waarbij elk buitenlands studiebewijs als gelijkwaardig moet beschouwd worden tenzij er een substantieel verschil is. Zij werpt op dat er geen substantieel verschil is, en dat zelfs indien dit er zou zijn, compensatie door middel van werkervaring mogelijk is. Zij wijst op haar significante werkervaring die blijkens de motivering niet in aanmerking werd genomen.

Verwerende partij stelt dat de beslissing terecht steunt op het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 10 juni 1997 daar de aanvraag en het verzoek tot heroverweging van de verzoekende partij dateert van voor 1 september 2013. Zij wijst er voorts op dat er geen overgangsregeling werd bepaald voor dossiers van voor de inwerkingtreding. Zij stelt dat de hangende dossiers volgens de oude regeling behandeld moeten worden.

In de nota van wederantwoord stelt zij dat niet de datum van aanvraag determinerend is voor de temporele toepassing van het nieuwe besluit.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De artikelen 18 en 19 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 18 juli 2013, luiden als volgt:

"Art. 18. Het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 1992 houdende vaststelling van de voorwaarden tot en van de procedure van de erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften met de diploma's van de academische graden met uitzondering van de academische graden van de eerste cyclus en het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juni 1997 houdende de vaststelling van de voorwaarden voor en de procedure tot individuele erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's of studiegetuigschriften met de diploma's, uitgereikt door de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap worden opgeheven.

Art. 19. Dit besluit treedt in werking op 1 september 2013."

Behoudens het geval waar uitdrukkelijk bepaald wordt dat een opgeheven en vervangen regeling bij wijze van overgangsmaatregel voor een zekere tijd van kracht blijft, is de nieuwe regeling vanaf het inwerkingtreden ervan, voor de toekomst van toepassing, ook voor de toestanden die onder de gelding van de opgeheven en vervangen regeling zijn ontstaan.

De bestreden beslissing werd genomen op 7 januari 2014, dat is na 1 september 2013, datum van inwerkingtreding van het hiervoor vermelde besluit van 14 juni 2013, datum ook waarop het besluit van 10 juni 1997 houdende de vaststelling van de voorwaarden voor en de procedure tot individuele erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's of studiegetuigschriften met de diploma's, uitgereikt door de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap werd opgeheven.

De bestreden beslissing, waarin de aanvraag onderzocht werd op basis van het op die datum van die beslissing niet meer bestaande hiervoor vermelde besluit van 10 juni 1997, is derhalve niet in rechte gemotiveerd.

Het middel is gegrond.

5.2. Overige middelen

In het tweede en derde middel beroept de verzoekende partij zich in essentie op naar haar beweren soortgelijke gevallen waar wel de ook door de verzoekende partij verlangde gelijkwaardigheid werd verleend, en op adviezen die werden uitgebracht en die voor haar gunstig zouden zijn.

Precies omdat deze gevallen werden beoordeeld, en deze adviezen werden uitgebracht, onder gelding van het opgeheven besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 1997 houdende de vaststelling van de voorwaarden voor en de procedure tot individuele erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's of studiegetuigschriften met de diploma's, uitgereikt door de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, terwijl de aanvraag van de verzoekende partij beoordeeld diende te worden op grond van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs, kan de Raad niet beoordelen of die door de verzoekende partij aangehaalde gevallen en adviezen nog pertinent zijn.

Deze middelen hoeven daarom niet onderzocht te worden.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van Naric-Vlaanderen d.d. 7 januari 2014 wordt vernietigd.

De verwerende partij zal uiterlijk op 28 april 2014 een nieuwe beslissing nemen waarbij zij de aanvraag van de verzoekende partij zal beoordelen op grond van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs .

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

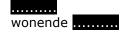
Aldus beslist op 17 februari 2014 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Marc Boes Bertel De Groote Piet Versweyvelt

Rolnr. 2014/009 - 17 februari 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen met zetel Koning Albertlaan 15 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 februari 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 7 januari 2014 waarbij het diploma "Diplomă de licență in profilul economic" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "professionele bachelor in bedrijfsmanagement (studiegebied: handelswetenschappen en bedrijfskunde)".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2011 aan de Universitatea Romano-Germana din Municipiul Sibiu in Roemenië een diploma 'Diplomă de licență în profilul economic'.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het Roemeense diploma van "Diplomă de licență ĭn profilul economic" met het Vlaams diploma van "professionele bachelor in bedrijfsmanagement".

3.2. Bij beslissing van NARIC-Vlaanderen op datum van 7 januari 2014 werd beslist dat het Roemeense diploma niet als volledig gelijkwaardig werd verklaard met de Vlaamse graad van professionele bachelor in bedrijfsmanagement, maar dat het niveau wel met het niveau van de Vlaamse graad 'Bachelor' werd gelijkgesteld.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat omdat:

- de Roemeense opleiding bestaat uit een groot aantal niet geïntegreerde opleidingsonderdelen waardoor het diploma een aantal belangrijke competenties niet

- dekt. Vooral beroepsgerichte competenties zoals teamgericht werken en projectmatig werken komen in het programma niet tot uiting;
- de opleiding bevat weinig praktijkelementen behorende tot de competentie marketingplanning (de beginnende beroepsbeoefenaar is in staat een marketingplan op te stellen) en marketingcommunicatie (de beginnende beroepsbeoefenaar is in staat om, al dan niet in samenwerking met externe communicatie-adviseurs, een marketingplan op te stellen en uit te voeren);
- de competentie "communiceren in een vreemde taal" zou voor de talen Engels en Duits verworven moeten zijn gezien het aantal studiepunten dat aan deze vreemde talen tijdens de opleiding werd besteed. De Engelstalige samenvatting van de scriptie getuigt echter niet van een voldoende beheersing van de Engelse taal op het niveau van een bachelor, afwezigheid van Engels en Frans;
- de competenties klantgericht handelen, verkooptechnieken en salesmanagement komen in bepaalde opleidingsonderdelen aan bod maar de bibliografie wijst op verouderde basisinformatie (bronnen van 1972 t.e.m. 1995 voor een opleidingsonderdeel uit academiejaar 2002-2003);
- volgende opleidingsonderdelen komen te beperkt of niet aan bod: marketinganalyse: SPSS
 - commercieel beleid: verkoop- en inkoopbeleid, accountmanagement en verkooporganisatie
 - marketingbeleid: interactieve marketing

De beslissing werd meegedeeld via een schrijven op datum van 7 januari 2014.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 5 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

3. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten, geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, *in casu* Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 februari 2014 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 7 januari 2014.

Het beroep van 5 februari 2014 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

4. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het Structuurdecreet. Op grond van artikel II.15°bis,i) Aanvullingsdecreet (thans Artikel I.3, 69°, h) Codex Hoger Onderwijs), is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan opgemaakt worden dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van de materiële motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel: motief betreffende gebrek aan integratie

Verzoekende partij stelt dat het voor haar niet duidelijk is wat NARIC-Vlaanderen bedoelt met een geïntegreerde aanpak. Zij wijst er wel op dat zij tijdens het derde en het vierde jaar van haar studie aan marketingprojecten (uitwerken onderwerp + presentatie) heeft gewerkt met medestudenten. Zij merkt voorts op dat het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 10 juni 1997, noch de Lissabon Erkenningsconventie bepaalt op welke wijze lectoren opleidingsonderdelen moeten beoordelen en dat dit dus geen negatief argument kan zijn in een gelijkwaardigheidsonderzoek.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij haar beweringen niet documenteert en dus onvoldoende het motief weerlegt.

<u>Tweede onderdeel: motief betreffende het tekort aan praktijkelementen in verband met</u> marketingplanning

Verzoekende partij stelt dat deze praktijkelementen o.a. aan bod zijn gekomen in de marketingprojecten en in haar scriptie. Zij merkt op dat het onderwerp van haar scriptie in direct verband staat met de praktijk van marketingplanning. Zij werpt op dat NARIC-Vlaanderen haar scriptie niet goed heeft doorgenomen. Zij stelt dat zij met het oog op haar scriptie een aantal maanden stage heeft gelopen in een bedrijf waar zij de prijzen van de concurrentie heeft geanalyseerd om vervolgens een prijsbeleid te kunnen voeren. Zij verwijst naar het advies van Artevelde hogeschool, die aangeeft dat het eindwerk past in de afstudeerrichting marketing en dat essentiële onderdelen uit het curriculum aanwezig zijn.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij onvoldoende haar kritiek op het motief met objectieve elementen ondersteunt.

<u>Derde onderdeel: motief betreffende gebrekkige taalcompetenties</u>

Verzoekende partij stelt dat dit motief niet kan overtuigen daar zij reeds een IELTS test heeft overgemaakt waaruit haar voldoende niveau van Engels blijkt. Zij merkt op dat de beoordeling op basis van de samenvatting subjectief is in vergelijking met de objectieve test.

Verwerende partii stelt dat dit motief ondergeschikt is.

<u>Vierde onderdeel: motief betreffende het gebruik van verouderde basisinformatie in sommige</u> opleidingsonderdelen

Verzoekende partij stelt dat NARIC-Vlaanderen haar dossier niet zorgvuldig onderzocht heeft en de beslissing steunt op niet-geverifieerde elementen uit de adviezen. Zij merkt op dat NARIC-Vlaanderen zonder eigen controle op de juistheid daarvan, voortgaat op de adviezen van een hogeschool. Zij stelt dat uit haar dossier blijkt dat er wel degelijk bronnenmateriaal gebruikt werd uit de periode 1999-2002. Zij wijst er bovendien op dat boeken voor wiskunde niet verouderen. Zij merkt voorts op dat het oudste lesmateriaal een boek van een wereldautoriteit is waarmee haar docent nog persoonlijke contacten onderhield (ze verwijst daarvoor naar de Roemeense editie van het handboek). Zij werpt ten slotte op dat docenten een meerwaarde geven aan de lessen

Verwerende partij stelt dat dit motief niet determinerend is, maar dat toch duidelijk is dat de gebruikte handboeken niet vergelijkbaar zijn met die uit de Vlaamse opleidingen. Zij wijst erop dat de verzoekende partij haar beweringen over recenter lesmateriaal ook weer niet staaft.

<u>Vijfde onderdeel: motief betreffende het ontbreken of het te beperkt aan bod komen van opleidingsonderdelen</u>

Zij stelt ten eerste dat het aspect marketinganalyse SPSS geen substantieel verschil kan uitmaken daar slechts één hogeschool dit als een gebrek signaleerde zodat het geen essentieel onderdeel is van de opleiding.

Zij stelt ten tweede dat het aspect commercieel beleid wel duidelijk aan bod komt. Ze verwijst naar opleidingsonderdelen uit haar studiefiches (o.a. Basis trade; management in services; marketing research I, II; promotional techniques; ...).

Zij stelt ten derde dat het aspect marketingbeleid wel duidelijk aan bod komt. Ze verwijst naar opleidingsonderdelen uit haar studiefiches (o.a. marketing 1 + 2; marketing research I, II; International marketing; marketing services; information systems in marketing; ...).

Verwerende partij stelt dat de opleidingsonderdelen helemaal niet terug te vinden zijn in het studieprogramma.

5.1.2. Beoordeling door de Raad over alle onderdelen samen

Uit de stukken blijkt dat de verwerende partij aan diverse onderwijsinstellingen advies gevraagd heeft, uitgaande van de veronderstelling dat het door de verzoekende partij voorgelegde diploma en andere gegevens vergeleken moesten worden met de Vlaamse opleiding van professionele bachelor bedrijfsmanagement, afstudeerrichting marketing.

Het negatieve advies van een onderwijsinstelling is als volgt gemotiveerd:

- "-Kenmerken en structuur van het onderwijssysteem: het is duidelijk dat het een academisch niveau betreft, terwijl bedrijfsmanagement marketing een professionele bachelor is:
- -Het niveau van de opleiding: academisch
- -Studieomyana: komt overeen met academische opleiding
- -Eindverhandeling: niet relevant want komt bij professionele bachelor niet voor
- -Inhoud van de vakken: uit de gegeven documentatie blijkt dat de inhoud weinig praktisch toegepast is
- -Toegang tot de opleiding: is ok
- -Professionele erkenning in het land van herkomst: ?
- -Relevante beroepservaring: ?"

Het negatieve advies van een andere onderwijsinstelling is als volgt gemotiveerd:

"Volgende criteria werden in aanmerking genomen:

1. De studieomvang van de opleiding

De looptijd van de opleiding bedraagt 4 jaar met een studieomvang van 240 ECTS

2. De inhoud van de vakken:

Op basis van de bekomen informatie stellen wij vast dat de opleiding die zij genoten heeft aansluit bij de afstudeerrichting Marketing. Wat betreft de opleiding Bedrijfsmanagement afstudeerrichting marketing kunnen we vaststellen dat binnen de leerlijn bedrijfscommunicatie en ICT de forum talen Nederlands en Frans ontbreken in de gevolgde opleiding.

3. Het eindwerk of scriptie

Er werd een scriptie gemaakt

4. Stage

Zij heeft 2x een maand stage en nuttige beroepservaring gelopen.

Advies: rekening houdend met het bovenstaande kan het diploma van mevrouw [..] spijtig genoeg niet gelijkwaardig worden verklaard met dat van een professionele Bachelor Bedrijfsmanagement afstudeerrichting Marketing aan [...]"

De derde geraadpleegde onderwijsinstelling had al bij de eerste ronde een positief advies verleend en werd niet opnieuw gevraagd een advies te geven, omdat de verwerende partij er klaarblijkelijk van uit ging dat ze toch opnieuw een positief advies zou verlenen. In de

gegeven omstandigheden kan een dergelijke werkwijze aanvaard worden, maar de Raad merkt wel op dat deze onderwijsinstelling haar positief advies onder meer verantwoord met de volgende overweging: "De afwezigheid van een stage wordt gecompenseerd door een langere academische studieduur" (vetjes toegevoegd).

De Raad heeft er alle begrip voor dat het niet altijd gemakkelijk is om buitenlandse diploma's te vergelijken met Vlaamse diploma's, ook niet wat het niveau betreft. Zonder dat een overdreven belang aan gehecht moet worden aan het onderscheid tussen academische en professionele diploma's van hoger onderwijs, lijkt dit toch wel relevant als criterium voor het vergelijken van diploma's.

In dit geval heeft de verwerende partij, om redenen die niet verder worden geëxpliciteerd, aangenomen dat het diploma van de verzoekende partij, hoewel op het eerste gezicht van academisch masterniveau, best vergeleken werd met een Vlaams diploma van professionele bachelor, en in functie daarvan onderwijsinstellingen om advies gevraagd waar een diploma van professionele bachelor kan worden behaald.

Dit heeft ertoe geleid dat een onderwijsinstelling van oordeel was dat dit academische diploma, om de in dat advies aangegeven redenen, niet gelijkgesteld kon worden met het door haar aangeboden programma dat leidt tot een professionele bachelor, dat de tweede onderwijsinstelling in haar advies wijst op elementen die het academisch niveau van het door de verzoekende partij voorgelegde diploma aantonen, waarna zij zonder veel verdere uitleg stelt dat dit diploma niet vergelijkbaar is met dat van professionele bachelor, terwijl de derde onderwijsinstelling blijkbaar toch voldoende elementen vond om de door de verzoekende partij gevolgde opleiding, door de onderwijsinstelling als academisch bestempeld, te vergelijken met de door haar aangeboden opleiding die leidt tot een diploma van professionele bachelor.

De diversiteit van de adviezen toont aan dat de onderwijsinstellingen de aanvraag op verschillende wijze hebben begrepen, wat meteen ook verklaart waarom die adviezen zo verschillend zijn.

De Raad erkent dat de verwerende partij aan de onderwijsinstellingen een aantal beoordelingscriteria heeft meegegeven, maar blijkbaar onvoldoende opdat de onderwijsinstellingen eenzelfde beoordelingskader hebben gehanteerd.

De vastgestelde ongelijkheid wat het beoordelingskader betreft, minstens de beoordelingscriteria, die de door de verwerende partij geraadpleegde onderwijsinstellingen hebben gebruikt, en die geleid hebben tot uiteenlopende adviezen die de verwerende partij in haar beoordeling betrokken heeft, maar zonder uit te leggen waarom zij aan sommige adviezen een zwaarder gewicht toekent dan aan andere, leidt ertoe dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De beslissing van 7 januari 2014 wordt vernietigd.

De verwerende partij zal uiterlijk op 23 mei 2014 een nieuwe beslissing nemen na eerst opnieuw advies te hebben ingewonnen bij daarvoor in aanmerking komende onderwijsinstellingen, en te motiveren welk advies of adviezen zij tot de hare maakt.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 februari 2014 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Marc Boes Bertel De Groote Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens David Keyaerts

Rolnr. 2014/021 - 7 maart 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen met zetel Koning Albertlaan 15 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 maart 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 27 februari 2014 waarbij het diploma "Magister Scientiae en Ecoturismo" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met het niveau van de Vlaamse graad van "Master", maar wel met de Vlaamse graad van "Bachelor".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2006 aan de UNALM het Peruviaanse diploma "Magister Scientiae en Ecoturismo". Verzoekende partij behaalde in 2003 een Graduaat in beheer, toerisme en recreatie.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Magister Scientiae en Ecoturismo" met het Vlaamse diploma van "Master in toerisme"

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 27 januari 2014 werd beslist dat het Peruviaanse diploma niet volledig gelijkwaardig werd verklaard. Bij beslissing van dezelfde datum werd het Peruviaanse diploma wel als gelijkwaardig aan de Vlaamse graad van bachelor verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat.

De beslissing werd meegedeeld via een schrijven op datum van 27 januari 2014.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 21 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De verzoekende partij doet bij e-mail d.d. 1 maart 2014 afstand van beroep daar zij een nieuwe beslissing waarbij haar diploma wordt gelijkgesteld met de gewenste graad van "master", heeft ontvangen.

De Raad ziet geen redenen om deze afstand niet in te willigen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Marc Boes Piet Versweyvelt Jean Goossens

De secretaris, David Keyaerts

Rolnr. 2014/021 - 7 maart 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen met zetel Koning Albertlaan 15 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 maart 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 27 februari 2014 waarbij het diploma "Magister Scientiae en Ecoturismo" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met het niveau van de Vlaamse graad van "Master", maar wel met de Vlaamse graad van "Bachelor".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2006 aan de UNALM het Peruviaanse diploma "Magister Scientiae en Ecoturismo". Verzoekende partij behaalde in 2003 een Graduaat in beheer, toerisme en recreatie.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Magister Scientiae en Ecoturismo" met het Vlaamse diploma van "Master in toerisme"

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 27 januari 2014 werd beslist dat het Peruviaanse diploma niet volledig gelijkwaardig werd verklaard. Bij beslissing van dezelfde datum werd het Peruviaanse diploma wel als gelijkwaardig aan de Vlaamse graad van bachelor verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat.

De beslissing werd meegedeeld via een schrijven op datum van 27 januari 2014.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 21 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De verzoekende partij doet bij e-mail d.d. 1 maart 2014 afstand van beroep daar zij een nieuwe beslissing waarbij haar diploma wordt gelijkgesteld met de gewenste graad van "master", heeft ontvangen.

De Raad ziet geen redenen om deze afstand niet in te willigen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Marc Boes Piet Versweyvelt Jean Goossens

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/053 - 16 mei 2014

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen met zetel te Koning Albertlaan 15 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 16 mei 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de daarbij gevoegde stukken.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 11 december 2013 waarbij het diploma "Master of Arts in scriptwriting" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met het niveau van de Vlaamse graad van "master".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2012 aan de University of London (Goldsmith College) het diploma "Master of Arts in scriptwriting".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Master of Arts in scriptwriting" met het niveau van "Master"

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 11 december 2013 werd beslist dat het diploma "Master of Arts in scriptwriting" niet volledig gelijkwaardig werd verklaard aan het niveau van de Vlaamse graad van master.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat omdat het niveau van het script en de bijhorende teksten niet het niveau van een masterthesis evenaart. De beslissing stelde voorts dat in het script en teksten de gebruikte concepten, analysekaders en conclusies zeer beperkt zijn.

Deze beslissing werd meegedeeld via een gewoon schrijven op datum van 11 december 2013. Bij aangetekend schrijven van 10 januari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

- **3.3.** Bij schrijven d.d. 14 januari 2014 heeft NARIC-Vlaanderen voor de verwerende partij minstens impliciet laten weten dat de bestreden beslissing ingetrokken wordt. Dit wordt impliciet bevestigd in een schrijven aan de verzoekende partij d.d. 22 januari 2014. Bijgevolg oordeelde de Raad in zijn besluit nr. 2014/001 dat het beroep zonder voorwerp was.
- **3.4.** Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 21 maart 2014 werd beslist dat het diploma "Master of Arts in scriptwriting" niet volledig gelijkwaardig werd verklaard aan het niveau van de Vlaamse graad van master.

De beslissing stelde dat wat de vaardigheden betreft, de verzoekende partij onvoldoende zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek heeft verricht daar er geen masterthesis werd gemaakt. De beslissing stelde voorts dat niveau van het script en de bijhorende teksten ook niet het niveau van de masterproef evenaart.

Deze beslissing werd meegedeeld via een gewoon schrijven op datum van 24 maart 2014.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft. Een beroep bij de Raad kan conform artikel II.294, §1 Codex Hoger Onderwijs worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 die ingaat de dag na kennisname van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan , *in casu* Naric –Vlaanderen, en uiterlijk de eenendertigste dag na de dag van een kennisgeving van de betrokken beslissing.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 april 2014 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 21 maart 2014, vermoedelijk meegedeeld op 24 maart 2014.

Het beroep van 23 april 2014 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel II.256 Codex Hoger Onderwijs. Op grond van Artikel I.3, 69°, h) Codex Hoger Onderwijs is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

- **5.1.** De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de motiveringsplicht, in samenhang met artikel III.3,5° Erkenningsconventie.
- 5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat op basis van de Erkenningsconventie de verwerende partij een motiveringsplicht heeft, met name het geven van redenen waarom de aanvraag niet voldoet aan de relevante criteria. Zij stelt onder verwijzing naar de formele motiveringswet dat de beslissing zelf de feitelijke en juridische overwegingen moet bevatten. Zij stelt dat de adviezen waarop de bestreden beslissing steunt niet in de beslissing zelf zijn opgenomen, noch ten laatste samen met deze beslissing zijn meegedeeld. Zij werpt op dat ze niet kan nagaan of de beslissing, dan wel de adviezen die de verwerende partij heeft ingewonnen, wel afdoende gemotiveerd zijn.

Zij stelt dat de motivering in de akte, gelet op de negatieve blijvende gevolgen voor haar loopbaan, te summier is en ook nietszeggende bewoordingen bevat zodat zij niet weet waarom haar diploma niet wordt erkend. Zij stelt voorts dat de buitenlandse opleiding onder een externe kwaliteitscontrole van het Engelse hoger onderwijs valt en dat de kwaliteit van het werk daar reeds beoordeeld werd. Zij stelt eveneens dat de Universiteit Antwerpen haar diploma heeft erkend om haar toe te laten tot de lerarenopleiding. Zij stelt voorts dat de bestreden beslissing niet ingaat op andere opleidingsonderdelen uit haar buitenlandse opleiding, maar enkel het script en bijhorende teksten bepreekt. Zij stelt dat de bestreden beslissing onterecht toepassing maakt van artikel 5 Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 14 juni 2013. Zij werpt op dat uit geen enkele aangehaalde rechtsgrond blijkt dat een "thesis" noodzakelijk is of dat alle competenties of vaardigheden uit één specifiek stuk moeten blijken. Zij stelt dat de buitenlandse opleiding dezelfde criteria als in artikel 58,§2 Structuurdecreet heeft toegepast bij de beoordeling van haar prestaties.

Zij stelt voorts dat bij de beoordeling van het substantiële verschil niet zozeer rekening mag gehouden worden met de algemene niveaudescriptorelementen uit artikel 6 Decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur daar dit slechts richtlijnen zijn voor opleidingen om op basis daarvan voor opleidingsonderdelen leerresultaten uit te schrijven en daar er geen abstracte Vlaamse graad van 'master' zou bestaan. Zij stelt dat de descriptoren specifiek bekeken hadden moeten worden in het licht van een master in de kunsten.

Verwerende partij erkent dat de motivering een verkeerde adviesvermelding bevat, maar dat de beslissing zelf afdoende gemotiveerd werd zodat het interne advies niet aan haar meegedeeld moest worden. Zij merkt overigens op dat verzoekende partij steeds het recht heeft om in het kader van openbaarheid van bestuur het advies op te vragen. Zij stelt voorts dat haar beslissing zich niet uitspreekt over de kwaliteit *an sich* van de buitenlandse instelling, maar enkel over de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graden. Zij stelt voorts dat zij niet gebonden is door een oordeel van een Vlaamse universiteit daar deze autonoom kan beslissen om een student op basis van een buitenlands diploma tot een opleiding toe te laten.

Verwerende partij stelt voorts dat een masterproef decretaal verplicht is in de Vlaamse masteropleiding. Zij stelt dan ook dat het buitenlandse diploma niet als gelijkwaardig aan het niveau van de Vlaamse mastergraad kan erkend worden daar het niveau van het script en de bijhorende teksten niet het niveau haalt van een masterproef. Zij stelt voorts dat er geen elementen ter compensatie van dit gebrek voorhanden zijn.

Verwerende partij stelt dat de aanvraag van de verzoekende partij enkel betrekking heeft op een niveaugelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van master en niet op een master in de kunsten zodat zij enkel rekening kan houden met de niveaudescriptoren van het VKS-niveau 7 uit het decreet van 30 april 2009.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herhaalt dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De Raad herhaalt dat uit de Lissabon Erkenningsconventie 1997 volgt dat kwalificaties (o.a. graden) van de verdragspartijen gelijkwaardig zijn tenzij dat de bevoegde instantie van de verwerende partij aantoont dat er substantiële verschillen zijn:

"To the extent that a recognition decision is based on the knowledge and skills certified by the higher education qualification, each Party shall recognise the higher education qualifications conferred in another Party, unless a substantial difference can be shown between the qualification for which recognition is sought and the corresponding qualification in the Party in which recognition is sought." (toegevoegde onderlijning).

Het voorgaande kader impliceert naar het oordeel van de Raad dat de verwerende partij bij een negatieve beslissing moet verantwoorden waarom het niveau van de Vlaamse graad van master substantieel verschilt van het niveau van de buitenlandse opleiding.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij een aanvraag tot niveaugelijkwaardigheid voor de Vlaamse graad van master ingediend heeft. Uit artikel 1, 7° van het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs volgt dat een verzoek tot niveaugelijkwaardigheid een onderzoek vraagt naar de overeenstemming tussen het niveau van een buitenlands studiebewijs met het overeenstemmende Vlaams niveau, *in casu* het niveau van de graad van master, op basis van de niveaudescriptoren. De Raad stelt vast dat artikel 5 van het decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur acht niveaus, die aan de hand van een descriptor beschreven worden, onderscheidt. Een niveaudescriptor geeft volgens de decreetgever een generieke omschrijving van de karakteristieken van de competenties die eigen zijn aan de kwalificaties op dat niveau. De Raad stelt vast dat artikel 6 van voormeld decreet het Vlaamse masterniveau indeelt als niveau 7 (VKS 7) met de daaraan verbonden karakteristieken.

De Raad wijst erop dat artikel II.58, §6 Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat een Vlaamse masteropleiding afgesloten wordt met een masterproef, wat impliceert dat het niveau van de Vlaamse graad van master een 'masterproef' vereist en dat dit element bij de beoordeling van de aanvraag betrokken kan worden. Het behoort tot de autonomie van de onderwijsinstellingen om dit per opleiding verder te gaan concretiseren voor zover de uitwerking tegemoet komt aan de vereiste kwalificaties uit VKS 7. De Raad stelt vast dat aan het masterniveau het vereiste van een zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek gekoppeld is.

Gelet op de decretaal verankerde equivalentie tussen artikel 6 decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur en artikel II.141 Codex Hoger Onderwijs in art. 9, § 2 van voormeld decreet van 30 april 2009, volgt uit de noodzakelijke samenlezing van beide niveaudescriptoren naar het oordeel van de Raad dat er, gelet op de expliciete vermeldingen voor kunsten in art. II.141, 4°, a-d Codex Hoger Onderwijs, toch nuanceverschillen kunnen zijn voor de niveaudescriptoren van de master voor wat de kunsten betreft. Deze verschillen kunnen doorwerken in de concrete invulling van de te beheersen competenties. Het is aan de verwerende partij om daarover klaarheid te scheppen in de motivering bij een negatieve beslissing.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing (afwijzing van niveaugelijkwaardigheid) specifiek verantwoord wordt door het ontbreken van een masterthesis. De Raad wijst erop dat daarmee in eerste instantie enkel naar een instrument verwezen wordt om tot het al dan niet verworven karakter van bepaalde niveaucompetenties te concluderen. De Raad stelt evenwel vast dat in de beslissing ook wordt nagegaan of andere elementen in het dossier (nl. scriptie en reflectieteksten) dit formele gebrek zouden kunnen compenseren. In de beslissing wordt aangegeven dat het niveau van deze werkstukken niet het niveau van een master behaalt daar de gebruikte concepten, analysekaders en conclusies zeer beperkt zijn, en de literatuur eenzijdig en beperkt is. Het is de Raad evenwel, gelet op de equivalentie tussen de twee juridische bronnen van niveaudescriptoren voor de master niet duidelijk in hoeverre de bestreden beslissing van de verwerende partij rekening heeft gehouden met mogelijke nuanceverschillen voor de kunsten. Immers, de beknopte descriptoren uit artikel 6 decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur kunnen mogelijkerwijs voor de kunsten, of een domein ervan, anders of breder geïnterpreteerd worden in het licht van artikel II.141, 4° Codex Hoger Onderwijs. De Raad is bovendien van oordeel dat de gegeven motivering uiterst summier is, wat op zichzelf niet noodzakelijk tot een vernietiging hoeft te leiden, maar

in casu wel daar uit de zeer summiere en te algemene motivering niet blijkt of en hoe bij de beoordeling van het niveau van de buitenlandse opleiding rekening is gehouden met de equivalentie van de Vlaamse master-niveaudescriptoren, toegepast op de kunsten zoals geformuleerd in artikel II.141, 4° Codex Hoger Onderwijs. De gegeven motivering laat de verzoekende partij immers niet toe precies te weten wat aan de voorgelegde kunstenopleiding tekortschiet om een gelijkschakeling met het Vlaamse masterniveau te bekomen, desgevallend in het bijzonder voor de kunsten. De verwerende partij dient meer gedetailleerd en specifieker te rechtvaardigen waarom zij meent dat er in dit geval geen niveaugelijkwaardigheid kan toegekend worden.

Het middel is gegrond.

- **5.2.** Voor zover het tweede middel in wezen verschilt van het eerste middel, behoeft het geen antwoord daar het eerste middel gegrond is en dit niet kan leiden tot een ruimere vernietiging.
- **5.3.** Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 21 maart 2014 wordt vernietigd.

De verwerende partij zal uiterlijk tegen 20 juli 2014 een nieuwe beslissing nemen rekening houdend met bovenstaande overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 mei 2014 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Bertel De Groote Jan Geens Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts Nele Laseure

Zitting van 19 juni 2014

Rolnr. 2014/057 - 19 juni 2014

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman, met correspondentieadres bij, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen met zetel te Koning Albertlaan 15 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 19 juni 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 10 april 2014 waarbij de "Akte Muziekonderwijs-B hobo", "Akte Muziekonderwijs-B piano", "Einddiploma Uitvoerend Musicus hobo", "Einddiploma Uitvoerend Musicus piano", "Getuigschrift HBO van de Aantekening Kamermuziek piano" gezamenlijk genomen niet als volledig gelijkwaardig werden erkend met de Vlaamse graad van "Meester in de muziek".

3. Samenvatting van de feiten

- **3.1.** Verzoekende partij behaalde in de periode 1982-1987 aan het Conservatorium te Maastricht volgende studiebewijzen:
- Akte Muziekonderwijs-B hobo
- Akte Muziekonderwijs-B piano
- Einddiploma Uitvoerend Musicus hobo
- Einddiploma Uitvoerend Musicus piano
- Getuigschrift HBO van de Aantekening Kamermuziek piano

Het huidig beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van de vijf bovenvermelde studiebewijzen gezamenlijk met het Vlaams diploma van "Meester in de muziek".

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 12 juli 2011 werd beslist dat de gezamenlijke studiebewijzen als gelijkwaardig aan de Vlaamse graad van "Bachelor in de

muziek" werd verklaard en werd tegelijkertijd impliciet de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van "Meester in de muziek" geweigerd.

De erkenningsbeslissing stelde dat de vijf Nederlandse diploma's gelijkwaardig worden verklaard met de Vlaamse graad van "Bachelor in de muziek". De verzoekende partij ontving in die zin een besluit van de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke kansen en Brussel d.d.12 juli 2011.

- 3.3. Verzoekende partij stelde op 9 september 2011 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Tussen de betrokken partijen worden memories uitgewisseld. De eerste auditeur-afdelingshoofd heeft een verslag opgesteld waarna beide partijen nog een aanvullende memorie uitwisselen. Op 13 februari 2013 heeft de Raad van State aan de partijen meegedeeld dat de staatsraad-verslaggever bij de ingereedheidbrenging van de zaak opgemerkt heeft dat er zich mogelijk een probleem inzake ontvankelijkheid van het voorliggend beroep voordoet doordat de Raad van State vanaf 1 september 2011 geen bevoegdheid meer heeft om zich over beroepen tegen zulke beslissingen uit te spreken. In de brief van 13 februari 2013 verwijst de Raad van State naar een arrest nr. 147.123 d.d. 30 juni 2005 waarbij een analoge problematiek werd beslecht. Beide partijen hebben daarna een aanvullende memorie ingediend. De Raad van State heeft zich op 27 maart 2013 uitgesproken en heeft ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep wegens gebrek aan rechtsmacht opgeworpen en het beroep verworpen. De Raad van State wijst in zijn arrest nr. 223.024 erop dat de Vlaamse decreetgever zonder enige overgangsmaatregel vanaf 1 september 2011 de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen bevoegd heeft gemaakt voor de externe beroepen tegen studievoortgangsbeslissingen zoals een erkenningsbeslissing inzake diploma's hoger onderwijs.
- **3.4.** Bij aangetekend schrijven van 25 april 2013 diende de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad tegen de beslissing d.d. 12 juli 2011. De Raad heeft bij besluit nr. 2013/071 d.d. 3 juni 2013 deze beslissing vernietigd wegens een schending van de motiveringsplicht op grond van volgende overwegingen:

"In deze zaak dient eveneens te worden vastgesteld dat de verwerende partij er niet toe komt te motiveren waarom, in het licht van de uitgebrachte adviezen, de uitdrukkelijk gevraagde gelijkstelling met de graad van 'Meester in de muziek' geweigerd wordt. Zij erkent zelf dat de motivering 'in casu ongelukkig' is. Naric-Vlaanderen stelt dat thans de Vlaamse graad van 'Meester in de muziek' niet meer bestaat, en dat zij daarom onderzocht heeft of de diploma's van de verzoekende partij in aanmerking komen voor een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad 'master in de muziek'. Gelet op de vaststelling (1) dat er een grote inhoudelijke gelijkenis bestaat tussen de vroegere opleiding 'Meester in de muziek' en de huidige opleiding 'Master in de muziek', (2) dat de personen die met dezelfde diploma's als verzoekende partij destijds gelijkgesteld werden met de graad van 'Meester in de muziek', thans ingeschaald zijn op het niveau van 'Master in de muziek', (3) dat de verzoekende partij een gelijkaardige en langdurige professionele ervaring heeft als de vermelde andere personen, is de Raad van oordeel dat de motivering niet afdoende is."

3.5. In opvolging van besluit nr. 2013/071 heeft de verwerende partij een nieuwe beslissing genomen op 27 november 2013 waarin gesteld wordt dat de gezamenlijke studiebewijzen niet als gelijkwaardig aan de Vlaamse graad van master in de muziek erkend kunnen worden.

De beslissing stelde dat op basis van de gemotiveerde adviezen de studiebewijzen niet als volledig gelijkwaardig met de master in de muziek erkend kunnen worden omdat bij onderzoek van gelijkwaardigheid met het huidige curriculum van master in de muziek, blijkt dat er substantiële verschillen voorhanden zijn, met name dat er geen eindwerk werd afgeleverd, dat de gevolgde opleidingen academische componenten misten, dat in Nederland de studiebewijzen op het niveau van bachelor ingeschaald worden.

De beslissing werd aan de verzoekende partij meegedeeld via een gewoon schrijven op 27 november 2013.

3.6. Bij aangetekend schrijven d.d. 23 december 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. De Raad heeft bij besluit nr. 2013/413 d.d. 16 januari 2014 deze beslissing vernietigd wegens een schending van de motiveringsplicht op grond van volgende overwegingen:

"Het motief dat diploma's die door een aanvrager worden voorgelegd, getoetst worden aan de huidige opleidingen is op zichzelf aanvaardbaar en werd als zodanig door de Raad in zijn vorig besluit niet bekritiseerd.

De overweging in het vorige besluit van de Raad dat er een grote inhoudelijke gelijkenis is tussen het vroegere diploma van meester in de muziek en het huidige diploma van master in de muziek wordt beantwoord door pertinente overwegingen in de bestreden beslissing van het ontbreken van een eindwerk en bepaalde academische componenten, gegevens die niet inhoudelijk bekritiseerd worden door de verzoekende partij.

Hetzelfde geldt voor wat betreft het eerder inschalen van andere personen, wier situatie te vergelijken is met die van de verzoekende partij: dit beantwoordt de verwerende partij door zonder te worden tegengesproken erop te wijzen dat in Nederland – land waar de verzoekende partij haar diploma's behaald heeft – de behaalde getuigschriften als bachelor en niet als master worden ingeschaald.

Maar, zoals de Raad in datzelfde besluit heeft aangegeven, bij die vergelijking dient wel rekening te worden gehouden met de relevante professionele ervaring die de aanvrager heeft opgedaan na het behalen van zijn diploma. Zou men dit niet doen, dan wordt het voor personen die geruime tijd geleden elders hun diploma behaald hebben, zo goed als onmogelijk een gelijkwaardigheid met hedendaagse vergelijkbare Vlaamse diploma's te verkrijgen. Anders gezegd, relevante professionele ervaring kan een compensatie zijn voor de tijd die er verstreken is tussen het behalen van een diploma elders en het moment waarop de gelijkwaardigheid met een hedendaags diploma gevraagd wordt. De verwerende partij heeft dit criterium trouwens ook toegepast in andere dossiers. Terecht overigens, want ook houders van een Vlaams diploma mogen de daaraan verbonden titel onbeperkt behouden met de daaraan verbonden rechtsgevolgen, ongeacht de wijzigingen in de opleiding die tot dat diploma leiden.

Het blijkt niet uit de bestreden beslissing zelf dat rekening werd gehouden met de professionele ervaring van de verzoekende partij na het behalen van haar diploma. Dit klemt temeer omdat de verzoekende partij soortgelijke functies uitoefende als andere personen die dezelfde of zelfs lagere diploma's behaalden, en die wel, zij het op een eerder tijdstip, de gelijkwaardigheid met het meesterdiploma hebben verkregen.

De twee eerste onderdelen zijn in de aangegeven mate gegrond."

3.7. In opvolging van besluit nr. 2013/413 heeft de verwerende partij een nieuwe beslissing genomen op 10 april 2014 waarin gesteld wordt dat de gezamenlijke studiebewijzen niet als gelijkwaardig aan de Vlaamse graad van master in de muziek erkend kunnen worden.

De beslissing stelde dat op basis van artikelen 4 en 5 Besluit van de Vlaams Regering d.d. 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot erkenning van de buitenlandse studiebewijzen de studiebewijzen niet als volledig gelijkwaardig met de master in de muziek erkend kunnen worden omdat na onderzoek van gelijkwaardigheid met het huidig curriculum van master in de muziek, blijkt dat er substantiële verschillen voorhanden zijn, namelijk enerzijds dat de gevolgde opleidingen academische (er werd geen thesis afgeleverd) componenten misten en dat er ook geen compensatie mogelijk was voor dit gebrek op basis van de gedocumenteerde werkervaring, en anderzijds dat in Nederland de studiebewijzen op het niveau van bachelor ingeschaald worden.

De beslissing werd aan de verzoekende partij meegedeeld via een gewoon schrijven op 10 april 2014.

3.8. Bij aangetekend schrijven d.d. 9 mei 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet (vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011, thans artikel II.294, §1 Codex Hoger Onderwijs, worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat de dag na kennisname van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan (in *casu*: Naric-Vlaanderen) en uiterlijk de eenendertigste dag na de dag van een kennisgeving van de betrokken beslissing.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 9 mei 2014 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 10 april 2014. Het beroep van 9 mei 2014 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel II.256 Codex Hoger Onderwijs. Op grond van artikel I.3, 69°, h) Codex Hoger Onderwijs is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing formeel en materieel onvoldoende gemotiveerd is.

Zij stelt daarbij dat de motivering van de thans bestreden beslissing niet dragend kan zijn daar zij integraal steunt op een advies, dat enerzijds niet voldoet aan de eisen van objectiviteit en onafhankelijkheid, en anderzijds, niet in overeenstemming is met het besluit van de Raad nr. 2013/413. Zij werpt op dat de verwerende partij niet heeft onderzocht of de adviseur wel aan de nodige vereisten voldeed. Zij merkt immers op dat de betrokken adviesverlener reeds eerder in december 2010, weliswaar als lid van een expertengroep, een advies heeft verleend (waarbij geadviseerd werd om enkel met de Vlaamse graad van bachelor in de muziek gelijk te stellen).

Zij werpt aldus vooringenomenheid in hoofde van de adviseur op wegens zijn vermoede loyauteit aan het eerder advies.

Zij stelt voorts dat de nieuwe adviesaanvraag niet gepaard is gegaan met een grondig onderzoek van het door de verwerende partij overgemaakte dossier, dat volgens haar onvolledig was (gelet op het ontbreken van informatie over werkzaamheid in DKO sedert 1992 en de specifieke omstandigheden van de niet-validatie in 1997) en dat de gegeven formulering van het nieuwe advies getuigt van een stellingname (bv. geen verwijzing naar grote inhoudelijke gelijkenissen tussen vroegere meester in de muziek en de master in de

muziek) waarbij het voor haar onmogelijk zou zijn om nog een gelijkwaardigheid met de graad van master in de muziek te bekomen. Zij wijst er voorts op dat deze stellingname tot gevolg heeft dat collega's, die wel een gelijkstelling via meerdere tussenfases bekomen hebben, in een onwettige situatie verkeren.

Zij stelt ten slotte nog dat het motief over de waardering door DUO van de Nederlandse studiebewijzen niet ter zake is daar zij meent dat zij in 1998 zonder enig probleem een gelijkstelling met de meestergraad bekomen zou hebben.

Verwerende partij stelt dat zij niet kan voorbijgaan aan de verklaring van DUO waarbij de studiebewijzen maar gelijkgesteld worden met een Nederlandse bachelor. Zij stelt dat het dan ook vreemd zou zijn indien deze studiebewijzen in Vlaanderen wel leiden tot een erkenning als master. Zij merkt op dat zij enkel een aanvraag tot een gelijkstelling kan onderzoeken in het licht van de (nog) bestaande Vlaamse opleidingen op het moment van de aanvraag en dat werkervaring uitzonderlijk verschillen kan compenseren. Zij stelt dan ook dat bij de advisering het dossier inzake de werkervaring van verzoekende partij (lesgever in DKO) wel is onderzocht met het oog op een eventuele compensatie van de gebrekkige academische componenten, maar dat er geen concrete elementen aanwezig waren om het ontbreken van onderzoek en een meesterproef in de voorheen gevolgde Nederlandse opleidingen te compenseren. Zij stelt dan ook dat het gevraagde advies niet bij voorbaat elke gelijkstelling heeft uitgesloten. Zij merkt ten slotte ook op dat het aantal jaar ervaring *an sich* nietszeggend is daar het moet gaan om ervaring die als directe compensatie kan gelden voor tekorten in de buitenlandse opleiding.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat een beslissing inzake de al dan niet toekenning van een gelijkwaardigheid afdoende (formeel) gemotiveerd moet zijn, wat impliceert dat de beslissing moet steunen op in feite en in rechte aanvaardbare motieven, die ook in de bestreden beslissing opgenomen zijn.

De Raad stelt vast dat de beslissing verwijst naar te onderzoeken criteria in verband met substantiële verschillen, zoals bepaald in het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 14 juni 2013: o.a. leerresultaten, het niveau van de buitenlandse opleiding, studieomvang, kwaliteit, etc.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij voor haar onderzoek en beslissing extern advies bij een onderwijsinstelling en de Nederlandse administratie (DUO) ingewonnen heeft en zich ook laten leiden heeft door deze adviezen bij de opname van de formele motieven in de beslissing. De Raad stelt vast dat de Nederlandse autoriteit DUO de Nederlandse studiebewijzen inschaalt op bachelor-niveau. De Raad is van oordeel dat de verwerende partij terecht een groot belang hecht aan het advies van DUO over het niveau van de Nederlandse opleidingen, gelet op het feit dat dit een criterium is uit het Besluit d.d. 14 juni 2013.

De Raad wijst erop dat elk aanvraagdossier op basis van het temporeel geldende kader (m.b.t. de regelgeving en het bestaan van studiebewijzen) afzonderlijk onderzocht en beoordeeld moet worden zodat elke verwijzing naar andere dossiers, gelet op het feit dat deze in een andere tijdsperiode met ander geldend kader beoordeeld werden, niet relevant is en dat eventuele – de Raad spreekt zich daar niet over uit – onwettigheden uit het verleden, die mogelijk definitief verworven zijn, geen aanspraken kunnen genereren in hoofde van de verzoekende partij en dat het advies en de beslissing niet gemotiveerd moeten worden in het licht van een beweerde administratieve omissie in de periode 1997-1998. De Raad stelt daarnaast vast dat het andere negatieve advies ingaat op de te onderzoeken criteria en toelichting geeft bij een vastgesteld tekort. Zo wordt duidelijk gewezen op het gebrek aan academische componenten in de opleidingen en het gebrek aan ontwikkeling van academische competenties (in onderzoek) tijdens de aangegeven werkervaring in het dossier, waardoor het advies negatief is. De Raad merkt daarbij op dat uit niets blijkt dat de adviseur het dossier niet grondig heeft bestudeerd. De Raad stelt overigens vast dat de verzoekende partij de motieven inzake het ontbreken van de onderzoekscomponenten an sich niet betwist en enkel verwijst naar haar specifieke administratieve situatie en haar jarenlange ervaring als lesgever in DKO, die niet van aard zijn om het oordeel van de adviseur over de

gelijkwaardigheid te weerleggen, noch kennelijk onredelijk te maken. De Raad is immers van oordeel dat het aantal jaren werkervaring op zich niet relevant is om het gebrek aan specifieke competenties (*in casu* onderzoeksvaardigheden) te compenseren. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij ook geen concrete elementen (bv. werkstukken, onderwijs of elementen waaruit het vermogen tot kritische reflectie op academisch niveau blijkt) voorlegt om het advies op dat punt overtuigend te weerleggen, noch het oordeel van de verwerende partij dat steunt op dat advies, zelf tegen te spreken.

Wat de objectiviteit van de advisering betreft, is de Raad van oordeel dat het loutere feit dat de aangezochte adviseur reeds betrokken was bij een eerder advies niet automatisch betekent dat deze niet meer in alle onafhankelijkheid en onpartijdigheid kon oordelen. Uit verwijzingen naar het dossier blijkt volgens de Raad dat het negatieve advies werd gegeven op basis van een lezing van de stukken in het overgemaakte dossier zonder dat dit overtuigend tegengesproken wordt. De Raad wijst erop dat voorts uit geen enkel gegeven blijkt dat de adviseur gebonden was of zich gebonden voelde door het vorige (negatieve) consensuele advies bij het maken van zijn nieuwe individuele advies. Voor het overige maakt verzoekende partij haar beweringen over het gebrek aan objectiviteit niet concreet.

De Raad merkt samenvattend op dat de verwerende partij de bevindingen van beide aangezochte externe adviseurs tot de hare gemaakt heeft en dat deze ook in de bestreden beslissing formeel aangeeft dat de academische onderzoekscomponent (o.a. het ontbreken van een eindwerk) niet in de opleiding aanwezig is, noch door de werkervaring gecompenseerd wordt. De Raad wijst erop dat het voor de verzoekende partij zo voldoende duidelijk is welke gebreken in de door haar gevolgde opleidingen aanwezig zijn zodat zij weet op welke gronden de afwijzing van de gelijkstelling met 'master in de muziek' steunt, gelet op het feit dat de verwerende partij terecht enkel met de bestaande Vlaamse opleidingen kan vergelijken en dus niet meer met de oude 'meester in de muziek'. De gegeven motivering volstaat om de beslissing afdoende te motiveren en de aanvraag tot gelijkstelling af te wijzen.

Het middel is ongegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat de gebrekkige motivering, zoals blijkt uit het opgeworpen eerste middel, aantoont dat verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld. Zij stelt voorts dat het overschrijden van de beslissingstermijn uit het besluit van de Raad nr. 2013/413 en uit artikel 2,§2 Besluit d.d. 10 juni 1997, wijzen op onzorgvuldigheid.

Verwerende partij erkent de laattijdigheid van de nieuwe beslissing, maar wijst erop dat een nieuw onderzoek tijd nodig had daar zij genoodzaakt was extern advies in te winnen bij gebrek aan eigen expertise.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de Raad reeds meermaals geoordeeld heeft, heeft de overschrijding van de door de Raad opgelegde termijn niet tot gevolg dat de buiten die termijn genomen beslissing daarom onrechtmatig is. Voorts is de bewering dat de beslissing onzorgvuldig genomen werd, ongegrond, gelet op de redenen die uiteengezet werden bij de beoordeling van het eerste middel.

Het middel is ongegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het legaliteitsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing op een onvoldoende rechtsgrond steunt voor de afwijzing van de gelijkwaardigheidsaanvraag. Zij stelt dat enkel de Lissabonconventie en het Besluit d.d. 10 juni 1997 de wettelijke grondslag kunnen zijn voor de negatieve beslissing. Zij stelt echter dat de negatieve beslissing hoofdzakelijk steunt op de onderzochte factoren uit een advies, maar dat dit advies als dusdanig geen rechtsgrond kan vormen voor de bestreden beslissing. Zij werpt op dat een advies geen positief recht is.

Verder werpt zij op dat het ontbreken van een overgangsregeling leidt tot het ontbreken van een wettelijk grondslag voor de afwijzing. Zij stelt immers dat in zulk geval moet teruggevallen worden op de thans geldende bepalingen tenzij de toepassing daarvan *in concreto* aanleiding zou geven tot onaanvaardbare gevolgen. Zij verwijst daarbij naar haar poging om een administratieve omissie, die volgens haar niet aan haar verwijtbaar is, recht te zetten, wat bij de toepassing van de thans geldende regelgeving, nog tot 2025 een nadelige rechtspositie (vanaf 1997) zou laten doorwerken.

Zij verwijst ten slotte ook nog naar de onduidelijkheid over het al dan niet aanwenden van de mogelijke afweging van belangen die de verwerende partij op grond van artikel 3 Besluit Vlaamse Regering d.d. 10 juni 1997 toekomt.

Verwerende partij stelt dat de beslissing steunt op een correcte rechtsgrond, met name Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Zij merkt ook op dat dit wel degelijk in de bestreden beslissing is vermeld.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing, genomen door de verwerende partij zelf, terecht steunt op het Besluit d.d. 14 juni 2013, dat immers uitwerking geeft aan de Lissabonconventie, zodat de grieven van de verzoekende partij, voortvloeiende uit en verwijzende naar het thans opgeheven Besluit d.d. 10 juni 1997, irrelevant zijn. De Raad stelt verder vast dat de aangegeven beoordelingscriteria in de bestreden beslissing voortvloeien uit het Besluit d.d. 14 juni 2013 zodat het beoordelingskader (evenals de binnen dit kader genomen bestreden beslissing) steunt op een correcte rechtsgrond en een correcte toepassing daarvan. De Raad wijst erop dat het ingewonnen advies niet de rechtsgrond vormt voor de bestreden beslissing. De Raad wijst erop dat de verwerende partij in het kader van de beginselen van behoorlijk bestuur ook extern advies mag inwinnen om een advies over de beoordeling te bekomen in zoverre de verwerende partij de motieven uit het advies tot de hare maakt en dus zelf de bestreden beslissing neemt. De Raad wijst erop dat het bestreden advies een beoordeling van de aanvraag weergeeft in overeenstemming met de toepassing van voormelde criteria uit het besluit d.d. 14 juni 2013 zodat er geen sprake kan zijn van een onwettige aanmatiging van rechtsgrond door het advies, waarop de bestreden beslissing vermeend zou steunen.

In zoverre het middel betrekking heeft op het gebrek aan overgangsregeling, slaagt het ook niet. De Raad stelt immers vast dat geen enkele wettelijke regeling voorzien heeft in een overgangsregeling (bv. een regeling dat de oude Nederlandse diploma's na de BAMAhervorming automatisch worden gelijkgesteld met de nieuwe master in de muziek). Het behoort tot de beleidsruimte van de regelgever om al dan niet te kiezen voor een overgangsregeling zodat de Raad zich daar terughoudend dient op te stellen. Gelet op het feit dat een bekomen gelijkstelling een uiterst relevant economisch en een maatschappelijk nut moet hebben, is de Raad van oordeel dat de bevoegde overheid bij het vaststellen van het juridisch kader terecht mocht oordelen dat aanvragen enkel moeten onderzocht worden met het oog op een gelijkstelling met de thans geldende studiebewijzen. De Raad kan binnen de grenzen van haar bevoegdheid dan ook niet tot de vaststelling komen dat het gebrek aan enige overgangsregeling, wat behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de regelgever, in deze omstandigheden kennelijk onredelijk is zodat het gebrek aan (bijzondere) overgangsbepalingen niet kan leiden tot de vaststelling dat er geen rechtsgrond is voor de bestreden negatieve beslissing. De verwerende partij is als administratieve overheid ertoe gehouden om te werken binnen het redelijk bevonden juridisch kader zodat zij geen eigen belangenafweging (zoals in casu door verwerende partij voorgesteld, nl. het buiten toepassing

laten of het afwijken van de normale maatstaf) moet maken over de opportuniteit van een overgangsregeling of de buitensporigheid van de gevolgen van het ontbreken ervan.

Het middel is ongegrond.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op de schending van het rechtszekerheidsbeginsel.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel, met verwijzing naar parlementaire stukken, dat zij reeds in 1997 over studiebewijzen beschikte en thans nog steeds beschikt die gelijkwaardig zijn of geacht moeten worden aan het academische diploma met meestergraad ('meester in de muziek'), wat het verkregen advies op het punt van de niet-gelijkstelling wegens de afwezigheid van de academische component dus tegenspreekt. Zij stelt immers dat uit deze stukken blijkt dat de Nederlandse diploma's gelijkwaardig geacht werden aan de (academische) 'meester in de muziek', wat dan ook betekent dat ze voldoende academisch zijn.

Verwerende partij stelt dat er op het moment van de aanvraag in 2011 geen onderzoek naar de gelijkwaardigheid met de graad van 'meester in de muziek' meer mogelijk is en enkel kan vergeleken worden met de graad van 'master in de muziek'. Zij wijst erop dat verzoekende partij in de periode 1997-1998 en bij uitbreiding zolang de graad van meester in de muziek nog bestond, toen de aanvraag met betrekking tot 'meester in de muziek' mogelijk wel succesvol kon zijn, nagelaten heeft om een aanvraag ter zake in te dienen en dat enige administratieve omissie niet aan haar verwijtbaar is. Zij wijst erop dat door de regelgeving geen ambtshalve onderzoek wordt vereist en dat zij ook niet op basis van enig beginsel verplicht zou zijn geweest om verzoekende partij te wijzen op de mogelijkheid tot aanvraag met het oog op een gelijkstelling. Zij stelt immers dat het de verantwoordelijkheid van de verzoekende partij is om de regelgeving op te volgen en dat dit ook zo geweest moet zijn voor de andere dossiers waarnaar de verzoekende partij verwijst. Zij wijst er ook op dat de omzendbrief waarnaar gerefereerd ook uitdrukkelijk uitgaat van een aanvraag.

In een tweede onderdeel stelt zij dat onomstotelijk vaststaat dat zij vanaf het begin een verzoek tot gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van 'meester in de muziek' heeft ingediend en dat tijdens de zitting daarover toezeggingen zijn gedaan die niet mee in het bestreden besluit zijn genomen. Zij verwijst daarbij naar mondelinge toezeggingen d.d. 16 januari 2014 (zitting) van de verwerende partij, waaruit blijkt dat verwerende partij erkent dat een aanvraag in 1997 wel tot gelijkstelling met de Vlaamse graad van meester zou geleid hebben en dat verwerende partij eventueel een gelijkstelling met die oude graad zou overwegen indien de Raad dat standpunt aanvaardt. Zij verwijst ook voorts naar een mondelinge tussenkomst van de voorzitter tijdens de zitting.

Verwerende partij verbaast zich voorts over de citaten inzake mondelinge toezeggingen en tussenkomsten op de zitting van 16 januari 2014. Zij ontkent echter niet dat een aanvraag tot gelijkwaardigheid met de graad van meester in de muziek, ingediend in de periode 1997-1998, mogelijk positief beantwoord zou geweest zijn. Zij stelt echter dat zij nooit de belofte gedaan heeft om de buitenlandse studiebewijzen te gaan gelijkstellen met de graad van meester in de muziek. Indien dit zo zou zijn, zij dat al lang gedaan hebben. Ze wijst er ook op dat het standpunt dat zij in principe enkel kan vergelijken met de thans bestaande Vlaamse studiebewijzen, ook na het voorgaande besluit van de Raad overeind blijft.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Het middel gaat uit van de onjuiste rechtsopvatting dat de door de verzoekende partij behaalde Nederlandse opleidingen en studiebewijzen vergeleken moeten worden met de Vlaamse opleidingen en diploma's zoals die behaald konden worden op het ogenblik dat de verzoekende partij in voor haar potentieel gunstige – lees positief antwoord – omstandigheden een aanvraag had kunnen indienen.

De Raad wijst erop dat de aanvraag tot gelijkwaardigheid slechts in 2011 ingediend werd zodat de Nederlandse opleidingen en studiebewijzen enkel vergeleken kunnen worden met de thans bestaande opleiding en graad van 'master in de muziek', die een andere invulling kan hebben dan de vroegere graad van 'meester in de muziek'. De Raad wijst erop dat de verwerende partij dan ook terecht de gelijkwaardigheid met de 'master in de muziek' heeft onderzocht en daarbij bekeken heeft of er compensaties mogelijk waren voor de aangemerkte gebreken in de gevolgde opleidingen. De Raad is dan ook van oordeel dat de opgeworpen verwijzingen naar de passages in parlementaire stukken niet relevant zijn daar zij enkel betrekking hebben op de toenmalige mogelijke gelijkstelling van Nederlandse studiebewijzen, die de verzoekende partij weliswaar lijkt te bezitten, met de graad van 'meester in de muziek', een Vlaamse graad die thans niet meer bestaat en dus ook niet (meer) kan betrokken worden in het onderzoek van de aanvraag.

De Raad wijst erop dat de verzoekende partij op het moment dat die opportuniteit zich voordeed, niet de kans gegrepen heeft om haar gelijkstelling met de 'meester in de muziek' (die later dan ten behoeve van het geldelijke statuut gelijkgesteld kon worden met een master in de muziek) te bekomen, maar dat dit geenszins te verwijten is aan de verwerende partij. De Raad wijst hierbij op het algemeen rechtsprincipe *ius vigilantibus*. Het is immers enkel aan de verzoekende partij om aandachtig en waakzaam te zijn bij het vrijwaren van zijn mogelijke rechten en dus de nodige aanvragen in te dienen, wat ook blijkt uit de omzendbrief uit de periode 1997-1998.

Wat het tweede onderdeel van het middel betreft, in zoverre het wezenlijk verschilt van het eerste onderdeel van dit middel, blijft de verzoekende partij in gebreke de citaten en dus de vermeende toezeggingen van verwerende partij concreet aan te tonen zodat het tweede onderdeel tevens ongegrond is.

Het middel is ongegrond.

5.5. De verzoekende partij beroept zich in een vijfde middel op de schending van het evenredigheidsbeginsel.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat verwerende partij een discretionaire bevoegdheid heeft en dat zij dus geen toestemming van de Raad nodig heeft om bepaalde beslissingen (bv. in functie van de gedane mondelinge toezeggingen tot eventuele gelijkstelling met de graad van 'meester in de muziek') te nemen. Zij stelt wel dat de beslissing van NARIC-Vlaanderen rekening moest houden met eventuele onevenredige gevolgen van de toepassing van de geldende regelgeving en dat dit dus moest meegenomen worden in de belangenafweging, wat volgens haar niet op transparante wijze blijkt uit de beslissing.

Verwerende partij stelt dat zij bij haar onderzoek enkel rekening kan houden met het thans bestaande juridische kader zodat enkel gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van 'master in de muziek' onderzocht en beoordeeld kan worden.

5.5.2. Beoordeling door de Raad

Het middel van de verzoekende partij gaat uit van een verkeerde rechtsopvatting dat organen van het actief bestuur duidelijke juridische kaders – de Raad spreekt zich niet uit over de (on)wettigheid – buiten toepassing zouden kunnen laten. De verwerende partij dient de aanvraag dan ook op basis van het geldende juridisch kader te vergelijken met de bestaande opleidingen. Zij kan daarbij geen eigen afweging van de mogelijke negatieve gevolgen van de correcte concrete toepassing van de geldende regelgeving maken, te meer daar de Raad het principe dat de buitenlandse studiebewijzen enkel vergeleken kunnen worden met de op het moment van de aanvraag bestaande Vlaamse studiebewijzen, op zich niet onrechtmatig bevindt.

Het middel is ongegrond.

5.6. De verzoekende partij beroept zich in een zesde middel op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.6.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij in de periode 1997-1998 net als andere collega's met identieke kwalificaties, die de gelijkwaardigheid hebben bekomen, in aanmerking kwam voor een gelijkwaardigheid van rechtswege, maar dat dit tot nu nog niet is gebeurd. Zij stelt dat dit tot een direct onderscheid in de rechtspositie leidt zonder redelijke en objectieve verantwoording. Zij stelt dat het niet-toekennen van gelijkwaardigheid na een aanvraag in 2011 (wegens het ontbreken van een individuele bestuurshandeling uit 1997 in haar dossier) disproportioneel is ten aanzien van de gevolgen voor haar rechtspositie. Zij stelt dat zij geen gelijkschakeling met het diploma van meester in de muziek, dat niet meer bestaat, maar wel een formele bevestiging dat haar studiebewijzen gelijkgesteld worden met het niveau van master in de muziek wenst.

Verwerende wijst er erop dat het gelijkheidsbeginsel impliceert dat de tijdsfactor wordt meegenomen en dat bij een gewijzigde regelgeving, de aanvragen in het licht van het temporeel geldende kader moeten beoordeeld worden. Zij merkt op dat er in de periode 1997-1998 geen aanvraag is geweest. Zij wijst erop dat de nieuwe aanvraag dateert van 2011, moment waarop de opleiding meester in de muziek niet meer bestaat. Zij stelt dat het onderscheid (in de tijd) tussen twee vergelijkbare categorieën van personen door een gewijzigd regelgevend kader gerechtvaardigd is.

5.6.2. Beoordeling door de Raad

De Raad wijst erop dat de personen waarnaar de verzoekende partij verwijst, en die met dezelfde of zelfs lagere diploma's toch ingeschaald zouden zijn op het masterniveau op zich niets te maken heeft met het oordeel over de gelijkstelling van studiebewijzen, wat een afzonderlijke beoordeling is. In zoverre het middel betrekking heeft op het feit dat deze personen een gelijkstellingsbeslissing hebben bekomen, wijst de Raad er verder op dat die gelijkstelling geruime tijd geleden – in de periode 1998-2000 – verkregen zou zijn zodat er een relevant, objectief en gerechtvaardigd verschil is tussen de situatie van deze personen en die van de verzoekende partij, namelijk de vergelijking met op het ogenblik van de aangevraagde/toegekende gelijkstelling geldende normen in de Vlaamse opleiding tot 'meester in de muziek', respectievelijk 'master in de muziek'. Dat verschil maakt dat de situatie van de verzoekende partij enerzijds, en die van de andere personen anderzijds, zodanig verschillend zijn dat ze niet echt vergelijkbaar zijn.

Het middel is niet gegrond.

5.7. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van 10 april 2014 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Rolnr. 2014/057 – 19 juni 2014

Aldus beslist op 19 juni 2014 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Bertel De Groote Jean Goossens Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts Nele Laseure

Rolnr. 2014/404 - 18 december 2014

Inzake

Hebbende als raadsman Mr. Kantoor houdende te
Waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen met zetel te Koning Albertlaan 15 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 18 december 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 8 september 2014 waarbij het diploma "*Titulo de arquitecta"* niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master in de architectuur".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2012 aan de Universidad Nacional Autonoma de Mexico het diploma "*Titulo de arquitecta*".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "*Titulo de arquitecta"* met het Vlaams diploma van "Master in de architectuur"

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 8 september 2014 werd beslist dat het diploma "*Titulo de arquitecta"* volledig gelijkwaardig werd verklaard met het Vlaamse diploma "Bachelor in de architectuur".

De beslissing werd meegedeeld via schrijven op datum van 8 september 2014.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft. Een beroep bij de Raad kan conform artikel II.294, §1 Codex Hoger Onderwijs worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, *in casu* Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2014 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 8 september 2014.

Het beroep van 8 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel II.256 Codex Hoger Onderwijs. Op grond van Artikel I.3, 69°, h) Codex Hoger Onderwijs is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met de artikelen 3 en 4,§1 Besluit Vlaamse Regering d.d. 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot erkenning van buitenlandse studiebewijzen.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar diploma ongetwijfeld een masterdiploma betreft: het betreft een vijfjarige opleiding die afgesloten werd met een uitgebreide masterproef. Zij stelt dat het niet duidelijk is hoe er verwarring kan ontstaan nu de benaming van de opleiding 'Licentiatura' niet verschilt van de oude Vlaamse oude benaming licentiaat. Zij stelt dat zij nergens op het aanvraagformulier kon aanduiden wat volgens haar het gelijkwaardig equivalent is van haar diploma. Zij stelt dan ook dat het aan Naric-Vlaanderen is om een volledig onderzoek te doen. Zij wijst er in dat verband op dat zij aangeduid heeft toegang te verkrijgen tot het gereglementeerde beroep van architect, wat een mastergraad impliceert.

Zij merkt op dat er zelfs geen begin van motivering voorhanden is. Zij stelt dat op geen enkele wijze een substantieel verschil wordt aangetoond met een Vlaams master. Zij merkt op dat een Vlaamse master eveneens een vijfjarige opleiding, afgesloten met een masterproef, omvat. Zij stelt dat de keuze van een vijfjarige opleiding tot architect niet uniek is in Vlaanderen. Zij stelt dat de Mexicaanse benadering gelijklopend is met de Vlaamse. Zij stelt dat zij nadien haar beroepskaart als architect heeft bekomen. Zij stelt dat ook qua opleiding geen substantieel verschil voorhanden is. Zij merkt op dat er geen probleem is met de elementen niveau, leerresultaten, studieomvang en kwaliteit van de buitenlandse opleiding. Zij merkt nog op dat de aangebrachte werkervaring, waarvoor nog bewijs werd gevraagd, niet relevant is daar er geen substantieel verschil is dat moet gecompenseerd worden.

Verwerende partij stelt dat de inschaling van het studiebewijs in het land van oorsprong geldt als startpunt voor de gelijkwaardigheid. Zij stelt dat de Mexicaanse 'licenciatura' een bacheloropleiding is. Zij werpt op dat een "maestria" een masteropleiding is. Zij merkt op dat een "maestria en architectura" wordt aangeboden aan de UNAM. Zij stelt dat om die reden enkel de gelijkwaardigheid met een bachelordiploma werd onderzocht. Zij stelt dat de verzoekende partij nieuwe stukken aan de Raad heeft voorgelegd, die mogelijk kunnen leiden tot een gelijkwaardigheid met een mastergraad in architectuur. Zij stelt wel dat zij daar geen kennis van kon nemen op het moment van de beslissing.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad heeft reeds eerder geoordeeld dat verwerende partij bij het onderzoek van de gelijkwaardigheid zorgvuldig de inhoud van de aanvraag moet nagaan. Met name dient zij rekening te houden met de doelstelling van de aanvrager. De Raad stelt vast dat de aanvrager de toegang tot het erkend beroep van architect nastreeft, wat een vergelijking van haar buitenlandse studiebewijzen met de Vlaamse graad van master in de architectuur impliceert. De Raad wijst erop dat de verwerende partij in deze omstandigheden dient te starten met een vergelijking met de mastergraad, wat niet uitsluit dat na onderzoek tot een gelijkwaardigheid met een bachelor in de architectuur wordt besloten. Dit betekent evenwel dat verwerende partij de aanvraag tot gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van master in de architectuur desgevallend moet afwijzen, wat uiteraard een motivering inzake de substantiële verschillen met het voorgelegde buitenlands studiebewijs vereist.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij er zich toe beperkt te stellen dat het aangeboden diploma volledig gelijkwaardig is met het Vlaamse diploma van bachelor of science in de architectuur. Zij motiveert evenwel niet waarom er geen gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van master in de architectuur toegekend kan worden, zodat ook niet blijkt welke substantiële verschillen determinerend waren om de gelijkwaardigheidsaanvraag af te wijzen en enkel de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van bachelor in de architectuur te erkennen. De toelichting in het kader van de procedure voor de Raad buiten beschouwing gelaten, laat de beslissing zelfs niet toe vast te stellen of een onderzoek van de gelijkwaardigheid met het diploma van master in de architectuur is overwogen - ter zitting werd bevestigd dat het effectief niet werd uitgevoerd -, niettegenstaande dergelijk onderzoek tegen de achtergrond van de bijzonderheden van de gelijkwaardigheidsaanvraag de Raad niet zonder belang lijkt. De door verwerende partij aangehaalde mogelijkheid herzieningsprocedure aan te vatten doet geen afbreuk aan de noodzaak de wettigheid van initiële beslissing in het kader van het beroep voor de Raad te toetsen, in casu in het licht van de motiveringsverplichting. De Raad merkt op dat de verwerende partij in de antwoordnota wel een aantal mogelijk relevante motieven voor de niet-(overweging van de) gelijkwaardigverklaring, zoals de inschaling van het diploma in het land van oorsprong, aanvoert, maar de Raad moet vaststellen dat deze motieven en de evaluatie ervan niet in de bestreden beslissing opgenomen zijn.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 8 september 2014 wordt vernietigd.

De verwerende partij zal uiterlijk tegen 15 januari 2015 een nieuwe beslissing nemen rekening houdend met bovenstaande overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 18 december 2014 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Bertel De Groote Henri Verhaaren Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts Nele Laseure